

Ikt. sz.: NJB/13-2/2015.

NJB-5/2015. sz. ülés
(NJB-14/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Népjóléti bizottságának**
2015. április 22-én, 12 óra 09 perckor
az Országgyűlés Irodaháza V. emelet 567. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	4
Az ülés résztvevői	5
Az ülés megnyitása	7
A napirend elfogadása	7
Ügyrendi határozat az 1. napirendi pont a) és b) pontjának együttes tárgyalásáról	8
a) A közforgalmú gyógyszertárak létesítésére vonatkozó, a biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászati segédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvényben foglalt szabályok gyakorlati megvalósulásáról, a szabályozás elvárt és tényleges hatásainak összevetéséről szóló B/19. számú jelentés; b) A közforgalmú gyógyszertárakról szóló B/1764. számú jelentés (Beszámoló megvitatása a HHSZ 85. § (2) bekezdése alapján és lehetőség szerint a határozathozatal) (Beszámolót tárgyaló bizottság)	8
<i>Dr. Beneda Attila szóbeli kiegészítése</i>	8
<i>Hozzászólások, reflexiók</i>	10
<i>Dr. Beneda Attila válaszai, reflexiói</i>	16
<i>Határozathozatal a beszámoló elfogadásáról</i>	17
A gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású készítményekről és a hagyományos növényi gyógyszerekről szóló B/1763-as számú jelentés (Beszámoló megvitatása a HHSZ 85. § (2) bekezdése alapján és lehetőség szerint a határozathozatal) (Beszámolót tárgyaló bizottság)	18
<i>Dr. Beneda Attila szóbeli kiegészítése</i>	18
<i>Hozzászólások, reflexiók</i>	18
<i>Dr. Beneda Attila válaszai, reflexiói</i>	20
<i>Határozathozatal a beszámoló elfogadásáról</i>	21
Veresné Novák Katalin család- és ifjúságügyért felelős államtitkár meghallgatása	22
<i>Veresné Novák Katalin szóbeli tájékoztatója</i>	22
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	27

<i>Válaszok, reflexiók</i>	<i>37</i>
<i>Egyebek</i>	<i>50</i>
<i>Az ülés berekesztése</i>	<i>50</i>

Napirendi javaslat

1. a) A közforgalmú gyógyszertárak létesítésére vonatkozó, a biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászati segédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvényben foglalt szabályok gyakorlati megvalósulásáról, a szabályozás elvárt és tényleges hatásainak összevetéséről szóló jelentés (B/19. szám)
(Beszámoló megvitatása HHSZ 85. § (2) bekezdése alapján és lehetőség szerint a határozathozatal)
(Beszámolót tárgyaló bizottság)
- b) A közforgalmú gyógyszertárakról szóló jelentés (B/1764. szám)
(Beszámoló megvitatása a HHSZ 85. § (2) bekezdése alapján és lehetőség szerint a határozathozatal)
(Beszámolót tárgyaló bizottság)
2. A gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású készítményekről és a hagyományos növényi gyógyszerekről szóló jelentés (B/1763. szám)
(Beszámoló megvitatása a HHSZ 85. § (2) bekezdése alapján és lehetőség szerint a határozathozatal)
(Beszámolót tárgyaló bizottság)

14.00 órától:

3. Veresné Novák Katalin család- és ifjúságügyért felelős államtitkár meghallgatása
4. Egyebek

Az ülés résztvevői**A bizottság részéről****Megjelent**

Elnököl: **Dr. Kovács József** (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Bene Ildikó (Fidesz) a bizottság alelnöke

Korózs Lajos (MSZP), a bizottság alelnöke
Kovács Sándor (Fidesz)
Dr. Molnár Ágnes (Fidesz)
Révész Máriusz (Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
Harrach Péter (KDNP)
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)
Szabó Timea (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz) dr. Kovács Józsefnek (Fidesz),
majd Révész Máriusznak (Fidesz)
Hirt Ferenc (Fidesz) Kovács Sándornak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Buksza Zsolt főtanácsadó

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Beneda Attila helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)

Dr. Hankó Zoltán elnök (Magyar Gyógyszerészi Kamara)

Dr. Mikola Bálint elnök (Magángyógyszerészek Országos Szövetsége)

Veresné Novák Katalin család- és ifjúságügyért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)

Dr. Szél Bernadett országgyűlési képviselő (LMP)

Megjelentek

Dr. Horváth Beatrix főosztályvezető (Emberi Erőforrások Minisztériuma)

Dr. Illés Zsuzsanna igazgató (Generikus Gyógyszergyártók és Gyógyszerforgalmazók Magyarországi Érdekvédelmi Egyesülete)

Fűrész Tünde helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)

Schanda Tamás János helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)

(Az ülés kezdetének időpontja: 12 óra 09 perc)

Az ülés megnyitása

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntök mindenkit a Népjóléti bizottság 2015. április 22-ei mai ülésén. A mai ülésünk napirendjének meghívóját – reményeim szerint – mindenki megkapta. Négy napirendi pont szerepel a mai ülésünk menetrendjében.

Az egyes napirendi pont a) pontja: a közforgalmú gyógyszertárak létesítésére vonatkozó, a biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászati segédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvényben foglalt szabályok gyakorlati megvalósulásáról, a szabályozás elvárt és tényleges hatásainak összevetéséről szóló jelentés, mely B/19-es számon lett megjelenítve. Ennek a határozati házsabály 85. § (2) bekezdése alapján a tárgyalása és határozathozatala, mely a bizottság kompetenciáját illeti; b) pontja pedig a közforgalmú gyógyszertárakról szóló jelentés B/1764-es számon, szintén a határozati házsabály 85. § (2) bekezdése alapján a megvitatása és határozathozatala szerepel.

A második napirendi pont a gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású készítményekről és a hagyományos növényi gyógyszerekről szóló jelentés B/1763-as számon; szintén a határozati házsabály 85. § (2) bekezdése alapján határozathozatallal.

Majd – és előzetesen szeretném jelezni – 14 órától várható Veresné Novák Katalin család- és ifjúságügyért felelős államtitkár asszony meghallgatása – és a negyedik napirendi pont az egyebek.

A Népjóléti bizottság ülésvezetését illetően az első és második napirendet illetően én vezetném a bizottság ülését, a harmadik és a negyedik napirendet pedig Bene Ildikó alelnök asszony fogja vezetni.

Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes.

Szeretettel köszöntök mindenkit, a bizottság tagjait és mindenkit, aki munkánkat figyelemmel kíséri. Ismertetném a helyettesítéseket. Selmeczi Gabriella elnök asszonyt jómagam helyettesítem, Hirt Ferenc képviselő urat Kovács Sándor képviselő úr helyettesíti, egyéb helyettesítés egyelőre nincs megjelenítve.

A napirend elfogadása

Határozatképes a bizottság és a napirendi pontok elfogadásáról döntünk. Kérem, hogy aki az ismertetett napirendekkel egyetért, szavazatával, igen szavazatával erősítse meg. (Szavazás.) Köszönöm szépen. Egyhangú, és elkezdjük a napirendi pontok tárgyalását.

Elkezdjük a napirendi pontok tárgyalását. Mindhárom napirendünkön lévő beszámolóval kapcsolatban elmondható, hogy az Országgyűlés a Házbizottság javaslatára a beszámolókról történő határozathozatalra a Népjóléti bizottságot felkérte. Ez azt jelenti, hogy az Országgyűlés plenáris ülésén a beszámolók tárgyalására várhatóan nem kerül sor. A bizottság a beszámolókat megtárgyalja, majd kétféle döntést hozhat: 1. elfogadja a beszámolót vagy 2. határozati javaslat benyújtásával kezdeményezi, hogy az Országgyűlés döntsön a beszámolók elfogadásáról. Az elfogadott napirendünk azt tartalmazza, hogy a mai ülésünkön lehetőség szerint a beszámolók elfogadásáról döntsünk, és éljünk a bizottság azon kompetenciájával, hogy ebben mi hozhatunk döntést.

Ügyrendi határozat az 1. napirendi pont a) és b) pontjának együttes tárgyalásáról

Az 1. napirendi pont a) és b) pontja, a közforgalmú gyógyszertárakról szóló B/19. és B/1764. számú jelentések - amelyek írásos anyagát mindenki megkaphatta - tárgyköre nagyjából és egészében nagyon sokban hasonlít egymásra, illetve megegyezik egymással, a közforgalmú gyógyszertárakra vonatkozik, ezért indokolt e beszámolók együttes tárgyalása. Együttes tárgyalás esetén is külön-külön dönt a bizottság a két beszámoló elfogadásáról.

Az együttes tárgyalást indítványozó ügyrendi javaslatról a bizottságnak szavaznia kell. Aki egyetért az 1. napirendi pont a) és b) pontjának együttes tárgyalásával, kérem, szavazatával erősítse ezt meg. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen, a bizottság ezt egyhangúlag elfogadta.

**a) A közforgalmú gyógyszertárak létesítésére vonatkozó, a biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászati segédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvényben foglalt szabályok gyakorlati megvalósulásáról, a szabályozás elvárt és tényleges hatásainak összevetéséről szóló B/19. számú jelentés; b) A közforgalmú gyógyszertárakról szóló B/1764. számú jelentés
(Beszámoló megvitatása a HHSZ 85. § (2) bekezdése alapján és lehetőség szerint a határozathozatal)
(Beszámolót tárgyaló bizottság)**

Köszöntöm az előterjesztő részéről az Emberi Erőforrások Minisztériumának egészségügyi államtitkárságának képviselőjében dr. Beneda Attila helyettes államtitkár urat, Horváth Beatrix főosztályvezető asszonyt és Kontor Csaba főosztályvezető-helyettes urat, a napirendi pont előadóit. Egyúttal megadom az előterjesztőknek a szót, hogy tegyék meg az írásos anyaghoz szóbeli kiegészítésüket. Államtitkár urat illeti a szó.

Dr. Beneda Attila szóbeli kiegészítése

DR. BENEDA ATTILA helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Hölgyek és Urak! Köszönjük szépen a szót és a lehetőséget, hogy a bizottság előtt ezt a két jelentést tárgyalni tudjuk. Rövid szóbeli kiegészítésemben először is köszönöm szépen, hogy a bizottság lehetővé teszi az a) és a b) pont egyben tárgyalását, hiszen olyan szinten összekapcsolódó anyagokról van szó, hogy azt gondoljuk, ez szakmai szempontból is indokolt.

A jelentésben egy történelmi áttekintés található az első részben, miszerint a gyógyszertárak működésére vonatkozóan már a kilencvenes évektől eredeztetett az a működés, amely aztán 2006-ban elég komoly irányváltást szenvedett el. Ebben az első időszakban - és ezt az első jelentés taglalja inkább - abban az ellátásbiztonságban, amelyet a betegek fokozatosan megkaptak, történt egy komoly változás 2006-ot követően. Kialakult az a gyógyszertárhálózat ezen időszak alatt, amely az ország csaknem teljes lakossága számára lehetővé tette a biztonságos gyógyszerellátást, ezenkívül maguk a gyógyszertárak mint legnagyobbbrészt családi és kisvállalkozások működésükben is stabilnak bizonyultak. Ezt követően a 2006-2010 közötti időszakban, amit a gyógyszertár-liberalizáció időszakának szokás a szakmában nevezni, gyakorlatilag olyan szintén váltak lehetővé a gyógyszertárnyitások, amelyek megrengették a rendszert. Erre az időszakra az volt a jellemző, hogy gyakorlatilag szakmai felügyelet és érdemi hozzáértés nélkül vagy annak egy igen csekély hozzáféréssel lehetett már gyógyszertárakat nyitni, egymásra

adott esetben; a szakmai szempontok, a kollegialitás egyáltalán nem számított, kizárólag a gazdasági érdekek vezették az akkori gyógyszerárnyitási szempontokat, és ennek megfelelően 2010-ben, áttekintve az akkori helyzetet, egy nagyon komoly irányváltásra kellett sort keríteni.

Azért is köszönjük a lehetőséget, hogy a jelentéseket most tárgyalni tudjuk, mert úgy véljük, hogy a 2010-11-ben elkezdett változtatások most már egy olyan néhány éves tapasztalati anyaggal rendelkeznek, ami kellő alapot biztosít arra, hogy érdemi következtetéseket vonjunk le, és ebben a tekintetben igyekeznék kizárólag a szakmai szempontokat vagy adott esetben társadalompolitikai szempontokat megjeleníteni.

Az elmúlt időszakban, amikor a gyógyszerárnyítások lehetőségét szigorú szakmai követelményekhez rendeltük, beállt egy olyan gyógyszerár-ellátottság, amely az ország területének most már, lehet azt mondani, legalább 99 százalékan biztonságos hozzáférést és kellő szakmai színvonalat biztosít.

A gyógyszerár működtetéséhez is olyan szabályokat rendeltünk, amelyek mentén a gyógyszerbiztonság kérdésköre, illetve a beteg tájékoztatás szempontjai sokkal inkább érvényesülnek. Gyakorlatilag néhány apró módosítástól eltekintve, nincs is szükség arra, hogy érdemben a mostani rendszerbe bele kelljen avatkozni. Mindezeket a szakmai szervezetekkel szorosán együttműködve, és az ő tapasztalataikat és észrevételeiket maximálisan figyelembe véve dolgoztuk ki; ez az együttműködés, illetve a szakmai visszajelzés rendszere a mai napig is kiválóan működik.

A mostani időszakra azt lehet elmondani, hogy – amit említettem – a hozzáférés jelentősen javult, illetve az eltelt időszak intézkedéseinek következtében a gyógyszertárak működési lehetőségei is sokkal biztonságosabb alapokra helyeződtek. Az utóbbi két év statisztikai kimutatásai szerint nagyon-nagyon szűk azon gyógyszertárak köre, amelyek nem tudnak egyfajta biztonságos gazdasági működés mentén gyógyszerellátást biztosítani. És azt is el kell hogy mondjam, hogy az elmúlt négy esztendő elegendőnek bizonyult arra is, hogy azok a gyógyszertárak, amelyek nem a szakmai szempontok mentén, és nem egy kellő hivatásrendi elkötelezettség mentén létesültek, azok jelentős részben már bezártak, hiszen pusztán a gazdasági szempontok nem elegendőek ahhoz, hogy egy gyógyszerár elvégezze azt a feladatot, amit így a jogszabályok, illetve a szakmai elkötelezettség ró rá.

Amiről még szeretnék röviden szót ejteni, az a gyógyszerészi gondozás témaköre. Itt az előző időszakban – szintén a szakmával szorosán együttműködve – ezt a kérdéskört alaposan áttekintettük, és a megváltozott gyógyszer-beszerzési szokások mentén sokkal nagyobb teret biztosítottunk a gyógyszerészeknek, és ezt el is várjuk, hogy a gondozásban, a kezelésben, egyáltalán a beteg tájékoztatásban alaposan, és minden korábbinál jobban kivegyék a részüket, és ezt, amennyire a lehetőségek adottak, teszik is. És mindezen átalakulás mentén, azt is végezetül el kell mondjam, hogy mindezt sikerült úgy megtenni, hogy a betegterhek nem növekedtek, hanem csökkentek a gyógyszertárakban. Ezt a mostani jelentés nem tárgyalja alaposan, hiszen a gyógyszer-támogatási rendszerben is jelentős változások zajlottak, tehát erről most nem szeretnék hosszabban beszélni, de úgy tűnik, hogy a társadalmi és a betegelégedettség – és talán ez a legfontosabb – javult a gyógyszertárak átalakításával kapcsolatosan. Röviden ennyit szerettem volna szóbeli kiegészítésként elmondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen, helyettes államtitkár úr. Mielőtt a bizottság tagjainak a hozzászólásait megkezdjük, előtte engedjék meg, hogy nagy tisztelettel köszöntsem Hankó Zoltán urat, a Magyar Gyógyszerészi Kamara elnökét, Mikola

Bálint urat, a Magángyógyszerészek Országos Szövetségének elnökét és a Generikus Gyógyszergyártók Szövetségének képviselőjét dr. Illés Zsuzsannát; és most ezt követően a bizottság tagjainak a hozzászólásai, észrevételei következnek.

Tessék parancsolni! Dr. Molnár Ágnes képviselő asszony!

Hozzászólások, reflexiók

DR. MOLNÁR ÁGNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Örültem ennek a jelentésnek a napirendre vétele miatt, mert egy nagyon kerek ágazatot tulajdonképpen több évre visszamenőleg elemezte, és egy teljes képet, reális képet kaphattunk arról, hogy honnan hova jutottunk.

2006-ban – világosan ki kell azt mondanunk, és ezt látnunk kell – az a liberalizáció és forráskivonás, ami ebből a rendszerből történt, az a gyógyszerellátásban egy tarthatatlan helyzetet idézett elő, és ez a tarthatatlan helyzet gyakorlatilag a gyógyszerellátásnak a gazdasági feltételeiben is megnyilvánult – a szakmai színvonalban is és a hivatásetikának a területén is, és ezt nem kis túlzással egy válságnak is lehet nevezni. Emiatt akkor gyors intézkedéseket is kellett hozni, és azelőtt, hogy bármi intézkedés elindulhatott volna, nagyon gyorsan egy átmeneti patikaalapítási moratóriumot be kellett vezetni, hogy ez a borzasztó rossz folyamat valamilyen szinten megállításra kerüljön, és ne okozzon több kárt.

Na most, a B/19-es jelentésben – ott gyakorlatilag azokat az intézkedéseket látjuk – feltárták ezeket a súlyos hibákat, és döntés született arról, hogy milyen beavatkozásokat kell végezni. Ennek érdekében ugye, nagyon fontos volt, hogy 2011 januárjától – az Orbán-kormány idejében – a lakossági gyógyszerellátást először is vissza kellett integrálni az egészségügybe, tehát ilyen szintről indultunk. A gyógyszertár létesítést újra szükségletalapúvá kellett tenni. Nagyon fontos volt, hogy a gyógyszerészeti menedzsment jogokat vissza kellett adni egy úgymond semmire se való licenc helyett, ami alapján a személyes gyógyszertár működtetési joga fel volt fűzve. A gyógyszertár szakmai működéséért vissza kellett rendelnünk azt, hogy az elsősorú felelős a gyógyszerész. A gyógyszertár-láncok, amik szaporodtak 2010 előtt, azok tovább ne tudjanak növekedni, és nagyon fontos volt az, hogy a gyógyszerpiac szereplői: a gyártók és a nagykereskedők, ne tudjanak tömegével a gyógyszertárakhoz jutni és offshore cégek pedig ne tudjanak gyógyszertárakat működtetni.

És nagyon fontos volt az a döntés is, hogy 2017-ig a többségi gyógyszerészi tulajdon minden gyógyszertárban biztosított legyen, és folytathatnám tovább a gyógyszerészi tulajdonszerzés a patikaalapnak a létrehozásával, vagy egyáltalán azt, hogy a kamarának egy köztestületi működését helyre kell állítani.

Ezt a helyzetet követően, az elmúlt négy évben a gyógyszertárak gazdasági működőképességének a helyreállításán kellett dolgozni, mint ahogy ezt államtitkár úr is említette. Méghozzá ezt egy olyan helyzetben kellett tenni, amikor a Semmelweis-terv gyógyszerellátást érintő, illetve a Széll Kálmán-tervnek a forrás racionalizáló intézkedéseit is figyelembe kellett vennünk a súlyos forráskivonásokra visszavezethetően. Ehhez nagy segítséget jelentettek a generikus ösztönzők, a kis gyógyszertárak működési célú támogatásai, és a gyógyszer valizálásért járó szolgáltatási díj intézkedéseknek a bevezetése.

Ennek következtében – ami már aztán a B/1764-es számú jelentésben került összefoglalásra – egy olyan reális kép került minden olvasó számára világossá, hogy az elmúlt években ezek a változások végül is oda vezettek, hogy a folyamatokat meg tudtuk állítani és gyakorlatilag stabilizálni tudtunk mindent. A gyógyszerészi szakmai kompetenciák fejlesztése terén is óriási előrelépés következett be, és ezeknek az eredményeként jól látható az, hogy a 2013-as adatok már világos képet mutatnak arra

vonatkozóan. Ezek a jelentéshez képest már frissebb adatok, a 2013-asak, mert a '12-es adatok azért kerültek be, mert még akkor annak a zárása, és azok az információk nem kerültek be a mérlegbeszámoló adatokba, amikor a jelentés elkészült. Tehát a '13-as adatok kimondják, hogy a gyógyszerárak számának a csökkenése '13-ra megállt, ez rendkívül fontos, és reálisan körülbelül most egy ilyen 2300 közforgalmú gyógyszerárnál tartunk.

Erre is szükség van. A 650 fiókgyógyszertár és 250-300 kézi gyógyszerár működéssel kell számolni, ezzel tudjuk biztosítani az ellátást.

A számadatok között nagyon fontos az, hogy az a hatalmas kifizetetlen számlatömeg, amely mutatta 2010-ben a helyzet súlyosságát, ami a gyógyszeráraknál halmozódott föl, ez egy 70 milliárdos összeg volt, ez az érték gyönyörűen elkezdett csökkenni 30 milliárdra. Ezenkívül a veszteséges gyógyszerárak száma a körülbelül 600-ról jelenleg 220 körülre csökkent le; a sajtótőke-állomány pedig az ágazatban minden vállalkozástípusban nőtt.

Ezek a gazdálkodási adatok szerintem egyértelműen mutatják azokat a fontos vállalkozásokat, amelyeket 2010-től az elmúlt években nagyon gyors, hathatós intézkedésekkel be tudtunk vezetni, véghez tudtunk vinni a szereplők együttműködésével, és mindennek az a végső célja, hogy kiegyensúlyozott, biztonságos ellátást kapjanak a betegek.

Ezt a munkát mindenféleképpen folytatni kell szerintem, és nagyon nagy szerepe van a gyógyszeráraknak a jövőre nézve abban az egészségügyi ellátást támogató tevékenységben, ami a gondozási irányelv kidolgozásától kezdve a népegészségügyi programokban való szerepvállalás irányába is terjed. Ezenkívül nagyon fontos a tisztí gyógyszerészi kar átszervezése - erre figyelemmel kell lenni -, illetve a kamara etikai jogkörének a helyreállítása, ami már megtörtént, és hogy ezt az egész folyamatot, amit ilyen hathatósan véghez tudtunk vinni a kormányzat részéről, ahhoz az a kamarai együttműködés kellett, ami az elmúlt években végbement. Tehát én azt gondolom, ez egy jól működő kamarát tud szemléltetni, és ennek a folyamatnak a megváltoztatása jó példa is kell legyen a többi kamarákkal való együttműködésre.

Nagyon fontos az is, hogy a kamara és a kormány között 2010-ben alapjaiban megszületett egy együttműködési megállapodás, amelyet 2014-ben megújított a kormány. Én mindenkit csak arra tudok biztatni, hogy ezt a folyamatot érdemes továbbfolytatni.

Kiegészítésként esetleg államtitkár úrtól azt kérdezném, hogy az európai tapasztalatok hogyan jelennek meg a gyógyszerár-létesítés demográfiai és geográfiai korlátozásával kapcsolatban, és ezek milyen hatással vannak a gyógyszerári ágazat gazdasági helyzetére. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Novák Előd képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. A Jobbik is örül, hogy erre a napirendi pontra itt most sor kerülhet. Mivel a közforgalmú gyógyszerárakról szóló jelentés 3. oldalán is látható, hogy a jelentés kidolgozásában segítséget nyújtott többek közt a Magyar Gyógyszerészi Kamara, a Jobbik is egyeztetett például dr. Csapi Bence úrral, az MGYK titkárával, és ez alapján is merjük azt állítani, hogy a dokumentumban foglaltak a valóságnak megfelelnek, illetve a 2014 őszen a kamara által rendezett köztestületi napokon Hankó Zoltán elnök úr is bemutatta a 2013. évre vonatkozó KSH-adatokat, ami tovább erősítette, hogy a deliberalizációs folyamatok eredményei láthatóak, az ágazat gazdasági mutatói egyértelműen a stabilizáció jegyeit mutatják, és jelentősen közelítenek a 2006-os, úgymond utolsó békeév értékeihez.

A Jobbik legfontosabb javaslata a gyógyszertáron kívüli gyógyszerforgalmazás megszüntetése. Ugyanis a dokumentum egyértelműen rámutat, hogy a gyógyszertáron kívüli gyógyszerhez jutás lehetőségével a lakosság az esetek nagyon kis részében él csak. A gyógyszerész-társadalom egységes véleménye volt mindig is, hogy a gyógyszertáron kívüli gyógyszerforgalmazás potenciális egészségügyi kockázatot jelent a lakosság számára, tekintve, hogy a gyógyszer egy speciális áru, és a szükséges információátadás szakember hiányában nem valósul meg. Az árusítóhelyeken elhelyezett információs anyagok, informatikai rendszerek messze nem elegendőek egy korrekt gyógyszerészeti gondozással egyenértékű tájékoztatáshoz. A gyógyszertáron kívüli gyógyszerforgalmazás kontrollja további terheket ró az OGYÉI tisztigyógyszerészeire, ennek következtében a gyógyszertárak szakmai kontrollja csökkenhet.

A Jobbik javasolja ezen túlmenően a vaklicitek számának félévenkénti egyről évenkénti egyre csökkentését, ugyanis a vaklicitek, a fixesítések miatt fellépő esetleges nagykereskedői vagy gyógyszertári készletleépítések a lakosság gyógyszerellátásának a minőségét ronthatják. A fixesítés miatti készletátértékelési veszteség a kis patikák gazdasági stabilitását is jelentősen ronthatják.

A Jobbik támogatja egy olyan program kidolgozását, amely a patikai hitelprogram és a gyógyszertár-tulajdonosi program lezajlását követően a fiatal gyógyszerészek tulajdonhoz jutási lehetőségét segítik elő, tehát egyfajta generációváltást.

A hagyományos növényi gyógyszer témakörében is engedjenek meg néhány gondolatot. A helyzetértékelés megfelel a valóságnak, sajnos; az európai uniós szabályozás miatt nincs realitás a gyógytermék kategória felélesztésére. Nem tartjuk jó ötletnek a gyógynövények étrend-kiegészítőkből történő felhasználásának promotálását, ugyanis ha az adott gyógynövényt gyógyhatása miatt kívánjuk fogyasztani, az étrend-kiegészítőknél pedig nem lehet gyógyhatást tulajdonítani, akkor egy olyan, jelenleg is fellelhető paradox helyzet áll elő, ami leginkább azt fogja eredményezni, hogy a hatásosságra minden bizonyítékot nélkülöző, az egészségi állapotra potenciálisan kockázatos növényi szereket tartalmazó étrend-kiegészítők fognak teret nyerni, nem pedig az, amelyek mögött a helyes gyártói magatartás föllelhető. *(Harrach Péter: Ez a következő napirendi pont.)*

Kitörési út lehet a gyógynövények patikában történő felhasználása a gyógyszerkészítmények előállításához, tehát a magisztrális gyógyszerkészítés - némiképp ez valóban a következő pontot is érinti, de engedjék meg, hogy e szakmai egyeztetés zárógondolatait is itt még azért elmondjam -, ugyanis ez erősítené a gyógyszertár egészségügyi szolgáltató jellegét, és kellő innovációval az adott gyógyszertár gazdasági stabilitását is elősegítené, hiszen saját egyedi termékkör kerülhetne ez esetben kialakításra. Sajnos ezzel ellentétes hatású az EU azon előírása, amely a magisztrális gyógyszerkészítésnél a jelenleginél jóval nagyobb adminisztrációs terhet, például kockázatelemzést ró a gyógyszerészekre, ezáltal csökkentve az innovációs hajlamot.

S engedjenek meg végül egy utolsó kiegészítést. A Jobbik kiáll a patikatulajdonosi program véghezvitele mellett. Fontos olyan garanciák beépítése a rendszerbe, amelyek újabb modellváltást tesznek lehetővé, ugyanis a többségi gyógyszerészeti tulajdon, az ezzel járó jogok és kötelezettségek, továbbá a folyamatosan bővülő gyógyszerészeti kompetenciák biztosítják, hogy a lakossági gyógyszerellátás szakmailag jobb, gazdaságilag stabilabb és etikusán is érzékenyebb legyen. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az előterjesztőket megkérem, hogy a felvetett problémák második felére majd a 2. napirendi pont keretében legyenek szívesek válaszolni.

Tessék parancsolni! Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyé a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Örülök, hogy a tárca képviselői is itt vannak, mert én április 2-án feltettem egy írásbeli kérdést, és nem nagyon kaptam rá érdemi választ, és legalább így személyesen is feltehetem még egyszer, mivelhogy nagyon fontos, hogy a vidéken élő emberek is ugyanúgy részesüljenek a szolgáltatásokból, mint a nagyvárosokban élő emberek. Úgy szoktuk ezt kifejezni, hogy az egyenletes hozzáférés mindenkinek biztosítható legyen.

És lényegében én azt a kérdést feszegettem, hogy a januári helyzet szerint egyetlen járásban van csak ügyelet: Bács-Kiskun megyében, Nógrád, Somogy és Vas megyében; míg a legtöbb ügyelettel rendelkező járás ugyebár Pest megyében van most kialakítva. Mivel, hogy az ügyeleti finanszírozást a gyógyszertáraknak maguknak kell megoldani, általában a legtöbb településen a járásban ez váltva történik meg az ügyeleti rendszerben, és ez okoz egy egyenletlenséget, és a nyomon követés a magyar állampolgárok számára a legtöbb esetben elég nehezen követhető, hogy most melyik héten hogy van az ügyeleti rendszer.

Én azért annyira fényesnek nem látom ezt az ügyeleti rendszert Magyarországon, mint ahogy államtitkár úr ezt felvezette. Én saját tapasztalatomból tudom, hogy minél kisebb településre megyünk, annál nehezebben megoldható az ügyeleti rendszernek a hozzáférése a lakosok számára. Sőt mondhatom azt – egyetlenegy példát fogok mondani –, Kabán élek, amely egy 6000 fős település, évek óta nem megoldott az, hogy mondjuk, reggel is van orvosi ügyelet, ami nagyon helyes, délután is van orvosi ügyelet, viszont a gyógyszertári ügyelet nem létezik csak délután. Úgyhogy aki délelőtt fordul orvosi ügyeletre akár súlyos betegséggel, és gyógyszert írnak ki számára, nem biztosított a patikai ügyelet; de ez kisebb településen még rosszabb helyzetet eredményez. És azért szeretném megkérdezni, hogy mikor lesz ezeknek az ügyeleti rendszereknek a problémája megoldva, vagy hogyan lehet ezt megoldani. És itt a válaszban ennyi érdemlegeset kaptam, hogy ugyanakkor az egészségügyi szakágazat az elkövetkező időkben egy hivatásrendi kamarával, és gyógyszerész szakmájú szervezetek bevonásával ezt a kérdést is át fogják tekinteni. Mikor fogják ezt megtenni, ez a kérdésem? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Korózs alelnök úr!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. A koalíciós kormányzásunk terhei utáni eredményeket azért akceptálom, ez ilyen felvezető mondat volt a részemről most; én üdvözlöm ezt a jelentést, néhány kérdést szeretnék feltenni csak azért, hogy még pontosabb képet kaphassunk.

A magisztrális gyógyszerkészítményekhez kapcsolódóan két kérdést szeretnék feltenni. Az egyik az, hogy a jogszabályi változások után a szolgáltatási díj bevezetését követően hogyan változott a magisztrális gyógyszerkészítményeknek a forgalma? A másik, hogy érzékelhető-e növekedés ezen a területen a felhasználásban? A harmadik ilyen dolog lenne, amit szeretnék megkérdezni. A gyógyszertárak kötelező minimum létszámrendeletét részletesen bemutatta a minisztérium a háttéranyagban, a jelentésben, de a kiváltott hatásokról nem igazán találtam feljegyzést benne; ha néhány mondat erejéig államtitkár úr vagy a kollegái említést tennének róla, azt nagyon megköszönnénk, akár a nyitva tartási rendre vonatkozóan, akár a létszámokra vonatkozóan: hogyan változtak? Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tessék parancsolni! *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs hozzászólási szándék, akkor magamhoz szeretném venni a szót olyan értelemben, hogy két kérdést szeretnék feltenni államtitkár úrnak.

Az egyik az, hogy van-e arra példa, hogy többségi gyógyszerészi tulajdonban működhet egy gyógyszerár?

A másik kérdésem pedig az lenne, hogy jelenleg 25 százalékot meghaladó a minimálisan elvárt gyógyszerészi tulajdon aránya a patikákban – ez mire elegendő, ha nem biztosít megfelelő kontrollt adott esetben a gyógyszerész számára a szakmai munkában.

Ez lett volna a két kérdésem, és kérdezném, hogy van-e még valakinek kérdése, észrevétele. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, akkor azt szeretném kezdeményezni, miután itt vannak a szakmai képviseleteknek a vezetői, úgy gondolom, hogy nem öncélú egy bizottsági ülés, hanem igenis nagyon fontos. Szeretném a bizottságot megkérdezni abban és szavazásra bocsátanám, hogy az említett három szervezet részéről egy rövid reflexióra a bizottság hozzájárul-e, hogy biztosítsunk lehetőséget. Kérem, hogy erről szavazzunk! *(Szavazás.)* Egyhangú a támogatás.

Megkérdezném a szervezeteket, hogy ki kíván szólni, és először a Magyar Gyógyszerészi Kamara részére megadnám a szót. Parancsolj, fáradj ide!

DR. HANKÓ ZOLTÁN elnök (Magyar Gyógyszerészi Kamara): Elnök Úr! Köszönöm szépen a lehetőséget. Hankó Zoltán, Gyógyszerészi Kamara.

Ismerjük mind a két jelentést. Tehát a 2010-es jelentést és a 2014-es jelentést is, és itt a 2014-es jelentés kapcsán – ahogy Molnár Ágnes képviselő asszony jelezte –, a jelentés óta vannak olyan adatok, amelyek a 2013-as folyamatokat is számszerűsítve bemutatják, illetve 2014 első néhány hónapjáról is rendelkezünk adatokkal.

Az egyik. Az a megállapítás, hogy egy gazdasági, szakmai és etikai szempontból egyaránt válságba süllyedő szakma lényegében 2010-től az elmúlt 4 év alatt ebből a válságból, azt gondolom, hogy sikeresen ki tudott jönni. Ugye, a gazdálkodási feltételeket illetően az első egy-két évben egy trendfordulót láttunk, azt követően pedig lehetett egyértelműen látni az adatok javulását, és én úgy ítélem meg, hogy egyfajta gazdasági stabilizáció időszaka indult el a gyógyszerellátásban a gyógyszerárak működtetését illetően. Ebből a szempontból is tartom nagyon fontosnak, hogy a kormánnyal 2014-ben megújított együttműködési megállapodásban az egyik pont, az egyik vállalás a kormány részéről éppen a gyógyszerárak gazdasági működőképességének az erősítésére vonatkozott.

A szakmai helyzetet illetően azt kell mondani, hogy padlót fogtunk 2010-re. Ugye, itt szemléleti és mentalitásbeli dolgokkal is szembesülnünk kellett, és nem szabad elfelejteni azt, hogy az elmúlt 20 évben – ahogy számolom – a gyógyszerészek négy vagy öt egymástól alapjaiban eltérő modellben működtek, és ez mentálisan is elfárasztotta a gyógyszerész kollegákat, tehát ebből a szempontból is a Gyógyszerészi Kamarának egy alapvető célkitűzése volt a stabilitás biztosítása. És azok a programok, amelyek itt akár a Széll Kálmán-tervhez, akár a népegészségügyi programba való bekapcsolódáshoz kapcsolódnak, vagy például a gyógyszerészi gondozásnak az erősítéséhez, ez mind-mind annak a szakmai munkának az erősítését jelenthetik, ami a szakmának hosszú távú célkitűzése is.

És ami pedig a köztestületnek az etikai jogköreit illeti, ezt 2011-ben a kamarai törvény módosításával a kamara visszakapta, megint csak szemléletbeli és mentalitásbeli problémákat is le kellett küzdenünk. Én azt látom, hogy vannak most már etikai ügyek – hála istennek, hogy vannak –, mert ez ugye praktikus azt jelenti, hogy a kollegáim, illetve maga a szakma újra érzékenyebbé vált az etikai szakmai

hivatás, az etikai kérdések vonatkozásában. És ami a salátatörvénynek a tervezetében benne van, a gyógyszertárak létesítésével és működtetésével kapcsolatos határozatoknak – melynek egy példányát a kamara hivatalból meg fogja kapni –, ez praktikusnak annak a lehetőségét hordozza, hogy a kamara ezt az etikai jogkörét immár számon kérhető felelősséggel is végezheti majd.

Ennyit szerettem volna mondani. Az elmúlt négy vagy öt év iradatlanul kemény, és nagyon sok munkát okozott a kormány képviselőinek, nekünk is a kamarában voltak nehéz időszakok, amikor az egyensúlyra különösen is figyelniünk kellett, de én azt gondolom, hogy mi, a Gyógyszerész Kamara vezetői emelt fejjel állhatunk a kollégáink elé. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Kérdezném elnök asszonyt, illetve elnök urat, hogy kívánnak-e élni a lehetőséggel. *(Jelzésre:)* Parancsolj! Fáradj ide!

DR. MIKOLA BÁLINT elnök (Magángyógyszerészek Országos Szövetsége): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Mikola Bálint vagyok, a Magángyógyszerészek Országos Szövetségének elnöke. Azt a szervezetet képviselem, amelynek a tagjai jelenleg többségi tulajdonos gyógyszerészek; 870-en vagyunk jelenleg az országban ilyenek – reméljük, hogy egyre többen lesznek.

Kiegészítve és nem megismételve Hankó elnök úr gondolatait, előjáróban szeretném kifejezni az iránti köszönetemet, hogy a második Orbán-kormány a gyógyszertár-létesítési moratóriummal nagyon határozottan véget vetett annak a folyamatnak, amely évtizedes hátrányba hozta a gyógyszerészetet és a gyógyszerellátást Magyarországon. Tette ezt nemcsak a hivatalba lépésekor, hanem a hivatalba lépése előtti években is komoly egyeztetésre mutatott készséget.

A gazdasági környezettel összefüggésben szeretném fölhívni a figyelmet egy pozícióra. Elhangzott itt a beszámolóban, hogy a 2006-os időszak gazdasági környezetét közelítjük meg eredményesség tekintetében - ez valóban szép eredmény. Ha viszont kicsit fölbontjuk ezt az utóbbi négy évet, akkor látható, hogy 2011-ben még hihetetlen zuhanás volt, és '12-13-ban kezdtünk örvendetes módon visszakapaszkodni. Azért tartom nagyon fontosnak kényszerűen szakemberként a gazdasági környezet hangsúlyozását, hiszen ha mi szakmai programokban gondolkodunk, népegészségügyi találkozópontra fölépítésében gondolkodunk, terápiamenedzselésben és gyógyszerészeti gondozásban gondolkodunk, emellett generációváltásban gondolkodunk, akkor nagyon fontos, hogy ez egy gazdaságilag stabil, kiegyensúlyozott és a fiatalok számára vonzó befektetési lehetőséget jelentő ágazat maradjon.

A szakmai célkitűzésekkel összefüggésben EU-konform az a tevékenység, amelyet most a 15 gyógyszertári protokoll kapcsán sikerült megfogalmazni. Nagyon nagy reményeket fűzünk az OGYÉI új vezetéséhez, a tiszti-főgyógyszerészeti kar fölépítéséhez, és megindult a harmonikus munka ezekben a kérdésekben.

Szolgáltatásfejlesztés és gyógyszertári ügyelet - engedjék meg, hogy erre egy mondattal reagáljak. A szolgáltatásfejlesztés határozott célkitűzésünk. Tekintettel arra, hogy a gyógyszertárakban naponta ötször annyian fordulnak meg, mint az alapellátás orvosainál - az alapellátás alatt a háziorvost és a gyermekorvost együttesen értem -, hihetetlenül magas az a kontaktus, ami a potenciális betegek, illetve a társadalom és e szakemberek találkozási között föllelhető. Tehát ezt mindenképpen szeretnénk kihasználni, viszont ez a kihasználási lehetőség is gazdaságilag is alá kell hogy támasztva legyen.

A gyógyszertári ügyelettel kapcsolatosan fölvetődött egy kérdés. Szeretném elmondani, hogy hihetetlen fogékonyságot tapasztaltunk az EMMI részéről, amikor

fölvetve ebben a kérdésben a húsz éve megoldatlan problémáinkat, pontosan Beneda államtitkár úr hívott össze a múlt héten egy beszélgetést, elkezdtük a párbeszédet, és megnyugtatóan haladunk a föltáráson és a megvalósításon. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Elnök asszonnyal közben szemkontaktusunk volt, és eszerint generikus területen olyan nagy a rend, hogy nem kíván a hozzászólás lehetőségével élni, így az előterjesztői reagálások következnek. *(Korózs Lajos: Az innovatívok nincsenek itt? - Szórványos derűtség.)*

Dr. Beneda Attila válaszai, reflexiói

DR. BENEDA ATTILA helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen az észrevételeket és a hozzászólásokat, valamint a kérdéseket is.

Molnár Ágnes képviselő asszonynak szeretném válaszolni az európai tapasztalatokkal kapcsolatos kérdésére, hogy Európában elég széles spektrumban működnek gyógyszertárak. Számos uniós tagállamban lakosságszámhoz és földrajzi távolsághoz is kötött a patikaalapítás, így például Németország, Ausztria vagy Olaszország emelhető ki. Ugyanakkor vannak olyan országok is, ahol teljesen szabadjára van engedve a gyógyszertárnyitás lehetősége, és itt bizony azt látjuk, hogy akár multinacionális cégek különböző gazdasági szempontjai mentén alakulnak ki ezek a nagy tőkeerővel rendelkező hálózatok, és a gyógyszerellátás biztonságát nem látjuk úgy biztosíthatónak, ahogyan ezt ők teszik, hiszen a gyógyszertári ellátás ellenőrzése sajnálatos módon ezeken a helyeken kikerült az állami felügyelet alól. Az Európai Bíróságnak egyébként már van egy ítélete is, amelyik lehetővé teszi azt a rendszert, amelyet mi működtetünk, így ha lakosságszámhoz és földrajzi távolsághoz és a hozzászólásokban is elhangzott gyógyszerészi többséghez kötött a gyógyszertári működtetés, tehát ilyen szempontból jogilag és szakmailag is Magyarországon rendben valónak találjuk a rendszert.

Novák képviselő úrnak szeretném válaszolni, hogy a 2006-os összehasonlításban a gazdasági szempont egy szempont a szempontrendszerből, és mi úgy találjuk, hogy miután 2010-től kezdve talán egy kicsit új aspektusként a gyógyszertárakat egészségügyi közellátó intézménynek tekintjük, és pontosan az elhangzott hozzászólásokból is látszik, hogy megjelenik a gyógyszerészi gondozás, a népegészségügyi találkozópontra és egyáltalán most már az egész ország területén a gyógyszerellátottság, ezekben a tekintetekben azt is gondoljuk - vagy reméljük, talán ez a pontosabb fogalmazás -, hogy a 2006-osnál már jobb a helyzet, és a gazdasági szempontokat is úgy látjuk, hogy ha ez így megy tovább, és nem szenved valamilyen törést a rendszer, akkor egy-két éven belül már a gazdasági működés is meg fogja haladni a 2006-os viszonyokat. Ez látszik abból is, amit képviselő asszony említett, hogy milyen kevés most már szerencsére azon gyógyszertárak száma, amelyek jellemzően kistelepülésen nem nyereségesen működnek, és annak a fajta többletfinanszírozásnak, amit pontosan a kistelepülésen működő, alacsony forgalmú gyógyszertárak számára vezettünk be, annak egy, a mostaninál szükségletalapúbb és hatékonyabb felhasználását is célul tűztük ki a következő évre. Úgyhogy ebben, reméljük, hogy a mostaninál is jobb lesz a helyzet.

A gyógyszertáron kívüli gyógyszerforgalmazással kapcsolatosan azok a tapasztalatok, hogy valóban nagyon kevesen veszik ezt igénybe, a korábbi helyekhez képest nagyon sokkal kevesebb helyen érhető el már gyógyszertáron kívüli forgalmazás, és azt a veszélyt a szakma abban az időben is elmondta, hogy bizony nagy veszélyeket rejt ez magában. Az Egyesült Államokban a gyógyszer-túladagolás

következtében bekövetkező kórházi ápolások és halálozások száma olyan magas, hogy már ott is figyelemmel kísérik a szabad gyógyszerforgalmazást.

Képviselő asszonynak az ügyeleti rendszerrel kapcsolatban elnök úr némileg már válaszolt. Azt azért tisztán kell látni, hogy a gyógyszerertári ügyeleti rendszer kérdéskörében tisztázni kell azt is, hogy mi a valós ügyeleti, vagy ha úgy tetszik, sürgősségi igény, hiszen szakmailag, orvosilag azért igen-igen kevés azon betegségek száma, ahol az azonnali vagy nagyon gyors, sürgős gyógyszerhez jutás valóban az életkilátások vagy a gyógyulás szempontjából lényeges. Elkezdtük az egyeztetést a szakmai szervezetekkel, és reméljük, hogy néhány hónapon belül megtaláljuk azt a megoldást, ami a betegellátás, gyógyszerellátás szempontjából megnyugtató lesz. Meg kell határozni azt a földrajzi kört, azt a távolságot, az úton elérhető távolságot, ami az egész országban egyenletes ellátást fog tudni nyújtani.

Képviselő úrnak azt szeretném válaszolni a magisztrális forgalommal kapcsolatban, hogy egy nagyon alapos szakmai alapvetésünk volt, mégpedig az, hogy bár számottevően csökkent az utóbbi időben, utóbbi években, évtizedekben a magisztrális gyógyszerek forgalma és az ellátása is, ezt egy olyan gyógyszerészi gondozási és terápiás értéknek tartjuk, amelynek az életben tartása elemi érdeke úgy a betegeknek, mint az ellátórendszernek, éppen ezért is igyekeztünk már a szolgáltatásban egy kis támogatást adni. A forgalom nem csökkent, és ez eredmény. Ma gyakorlatilag a nem vényre írható készítmények reklámjának köszönhetően a betegek olyan kis mértékben kérik a magisztrális készítményeket, hogy itt kizárólag az orvosok terápiás elkötelezettsége játszik már szerepet ebben, és ott is a mostani orvosgeneráció már sokkal kevésbé használja, mint a korábbiak. De ezt olyan értéknek tekintjük, ami a gyógyszerertári működés feltételei között is elvárás valamilyen módon.

Végül elnök úrnak a tulajdonviszonyokra vonatkoztatva: nem titkolt célkitűzése volt az egészségügyi ágazatvezetésnek az, hogy két lépésben, de többségi gyógyszerészi tulajdonnal szeretné működtetni a gyógyszerertári rendszert.

Ez a mostani 25 százalék volt az első lépés 2017. január 1-jétől, már minden gyógyszerertárban legalább 50 százalék plusszal, tehát többséggel a gyógyszerészeknek kell működtetni a gyógyszerertárat. Ehhez, miután a szakmai szervezetektől megkaptuk a kellő jelzéseket, a kormány kidolgozott két lehetőséget is, hogy a finanszírozásban, pontosabban: a tulajdonváltásban ne jelentkezhessék akadály, és az Országos Tisztiorvosi Hivataltól kapott tájékoztatás szerint már most elég szép ütemben haladnak a tulajdonváltással a gyógyszerertárok. 2014. január 1-jén kellett elérni a 25 százalékot, és azt el kell mondjam, hogy a 2300 gyógyszerertárból mindösszesen 2 volt, amelyik ezt időre nem teljesítette; velük kapcsolatban természetesen elindultak a szükséges intézkedések, és reméljük, hogy 2017-re is – köszönhetően a kormányzati intézkedéseknek – a többségi gyógyszerészi tulajdon meg fog valósulni Magyarországon. Köszönöm szépen.

Határozathozatal a beszámoló elfogadásáról

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az első napirendi pont a) és b) pontjának a vitáját lezárom, és határozathozatalokra kerül sor.

Tehát a B/19-es számú és a B/1764-es számú beszámolók elfogadásáról külön döntünk. A beszámolók tartalma és az elhangzottak alapján megállapítható, hogy megfelelnek a törvényi rendelkezésekben foglalt tartalmi és formai követelményeknek, ezért elsőként azt javaslom, hogy a bizottság a határozati házszabályi rendelkezés 85. § (2) bekezdésének a) pontja alapján a B/19-es beszámolót fogadja el. Aki ezzel egyetért, az kérem, hogy igen szavazatával erősítse

meg! (Szavazás.) 12 igen. Én egyhangúnak láttam, de kérdezném, hogy tartózkodás, nem szavazat van-e. Nincs. Egyhangú volt.

A bizottság a határozati házszabályi rendelkezés 85. § (2) bekezdésének a) pontja alapján a B/1764-es számú beszámolót fogadja el. Szavazás következik. Aki egyetért? (Szavazás.) 12 igen szavazattal egyhangú.

A bizottság a beszámolókat elfogadta, és tájékoztatom a bizottságot, hogy a beszámolók elfogadására vonatkozó döntésünkről a házelnököt, valamint a beszámoló benyújtóját értesíteni fogjuk.

Ezzel az első napirendi pontot lezárom.

A gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású készítményekről és a hagyományos növényi gyógyszerekről szóló B/1763-as számú jelentés (Beszámoló megvitatása a HHSZ 85. § (2) bekezdése alapján és lehetőség szerint a határozathozatal) (Beszámolót tárgyaló bizottság)

A második napirendi pont a gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású készítményekről szóló B/1763-as számú jelentés tárgyalása. Az előterjesztő képviselőjében megadom a szót Beneda Attila államtitkár úrnak és munkatársainak.

Dr. Beneda Attila szóbeli kiegészítése

DR. BENEDA ATTILA helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ez a mostani napirendi pont, bár fontos, de távolról sem olyan komplex, mint az előző a) és b) pont volt.

Itt arról van szó, hogy egy 2004-es európai uniós határozatnak megfelelően a gyógyhatásra hivatkozó termékeket már csak, mint gyógyszerként lehet forgalomba hozni, és ez némileg szemben áll azzal a magyarországi hagyományos gyógyhatású készítményeknek nevezett készítményekkel, amiknek széles felhasználói köre volt Magyarországon. Itt azt csak zárójelben megjegyezném, hogy pont akkor csatlakozott Magyarország az Európai Unióhoz, és néhány hét választotta csak el attól, hogy ebben a kérdésben érdemi véleményt tudjon kifejezni, így egy kicsikét a csatlakozás akkori időpontja egy zökkenőt hozott ebben a kérdésben. Sajnos utána már nem volt lehetőség, és most sem látszik érdemi vagy reális lehetőség arra, hogy ezt az uniós irányt megváltoztassuk.

Amit szeretnék elmondani, hogy a hatályba lépést illetően a forgalmazó szervezetekkel volt egy kormányzati egyeztetés néhány évvel ezelőtt, és sikerült egy olyan kompromisszumos lehetőséget találni, aminek mentén az akkor már raktáron lévő dolgokat még két éven keresztül polcon tarthatták. Ez számunkra egy komoly segítség volt, hiszen itt jellemzően magyar közép vállalkozásokról van szó, és egy fontos eredménynek lehet azt is tekinteni, hogy a korábban forgalmazott termékek a mai napig a piacon maradhettek, új készítmények bevezetésére nincsen lehetőség. De azokat a termékeket – és itt elsősorban a gyógyteákra gondolok –, amelyeket a lakosság, a betegek széles körben használnak, és amelyekhez valós hatás is fűződik, azok továbbra is elérhetők, sőt ezen gyógyteákat a gyógyszertárakban is szabadpolcossá tettük, tehát az elérhetőség, és így az ellátás ebben a tekintetben sem szenved csorbát. Röviden ennyit szeretnék ezzel kapcsolatosan.

Hozzászólások, reflexiók

ELNÖK: Köszönöm szépen. A bizottság tagjainak hozzászólásai következnek. Tessék parancsolni! Harrach Péter képviselő úr!

HARRACH PÉTER (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Itt több olyan anyag került elénk, amiről talán pár mondatot érdemes szólni.

Elsőként talán a Gyógynövény Termék Tanács és a PM együttműködésének az üdvös mivoltára céloznék, hiszen itt sok minden megfordul ebben: az oktatás, például a közmunkaprogramokban való részvétel, s a többi. Általában a folyamat ugye, gyűjtéssel vagy termesztéssel kezdődik, és folytatódik feldolgozással, forgalmazással; közben viszont nagyon fontos szempont a minősítés. Na most, kiemelném talán ennek a területnek a társadalmi vonatkozását, hiszen olyan hátrányos helyzetű személyek és térségek megélhetésén javít ez a lehetőség, és a kistelepülések létben tartását is szolgálhatja, éppen ezért talán jogos az a megjegyzése az ágazati stratégiának, hogy összhangba kell hozni a szociális ellátórendszerrel, hiszen ez kiegészítésként szerepelhet a munkajövedelemnek a szerény mivolta miatt. Itt is ki kellene hangsúlyozni a minősítésnek a szempontját, a gyűjtők képzését és a területeknek a korlátozási feloldását, hiszen például a Natura 2000 egy olyan terület, ami úgy érzem, hogy érdemeinél nagyobb hangsúlyt kap Magyarországon, és meglehetősen indokolatlanul nagy területek kerültek alá.

Nyilvánvaló – és ismét hangsúlyoznám – az ellenőrzött feldolgozás, felvásárlás, a képzettségnek a megvalósítása, és a minőség biztosítása nagyon fontos ezen a területen, az akkreditált laboratóriumoktól kezdve a jogi szabályozáson keresztül, aminél valóban az uniós és a hazai szabályozás összhangját meg kell teremteni, de amit államtitkár úr is említett, bizonyos lehetőségek biztosítottak annak ellenére, hogy az uniós szabályozás nem méltó ennek a területnek a fontosságához. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tessék parancsolni, van-e kérdés valaki részéről. Én annyit mindenképpen szeretnék megkérdezni, hogy a kormány miért nem engedti ezen a területen az új gyógyhatású készítményeknek a bevezetését.

Mielőtt még az előterjesztőknek a szót visszaadnám, szeretném megkérdezni – miután már a szakértőinknek adtunk szót –, hogy ebben a témában kívánnak-e szólni.

Parancsolj, Hankó elnök úr!

DR. HANKÓ ZOLTÁN elnök (Magyar Gyógyszerészi Kamara): Elnök Úr! Nagyon szépen köszönöm a lehetőséget arra, hogy ebben a témában is egy két mondatot mondhatok, és ezt most kifejezetten gyógyszerertári, gyógyszerészi szempontból fogom mondani.

Az étrend-kiegészítők ennek a témakörnek az egyik nagyon markáns részét képezik, és miután új gyógytermékeknek a forgalomba hozatalára nincsen lehetőség, ezért az ezzel kapcsolatos innovációs és kereskedelmi tevékenység elsősorban az étrend-kiegészítők irányába mozdult el.

Tudomásom szerint több mint tízezer olyan készítmény van, amely az OÉTI adatbázisában valamikor rögzítésre került. A gyógyszerertárakban ezeknek a termékeknek a forgalmára egyrészt a gyógyszerertárak működőképessége miatt is szükség van, másrészt pedig lakossági igény is van ezeknek a termékeknek a fogyasztására. Ugyanakkor két olyan problémával szembesültünk az elmúlt években, amelyeknek a megoldása a jelenlegi jogszabályi környezetben elég nehéz. Az egyik a termékbiztonsággal kapcsolatos. Tekintettel arra, hogy a termék forgalomba hozatalakor nincs kötelező minőségi vizsgálat, egy notifikációs eljárás van csak, ráadásul a terméknek a forgalomba kerülése lényegében a forgalmazási szándék bejelentésével egy időben megtörténhet, inentől kezdve olyan termékbiztonsági problémákkal állunk szemben, amelyeknek a megoldása gyógyszerertári szinten nem

lehetséges. A másik probléma, hogy azok az információk, amelyek ezekhez a termékekhez kapcsolódóak, akár gyártói, akár egyéb helyről származók, nem validak. Éppen ezért a gyógyszerészkamara részéről több alkalommal volt az OÉTI-vel még annak idején egyeztetési kezdeményezésünk ennek a két kérdésnek a rendezésére. Előre nem jutottunk. Ezért egy olyan megoldásban kezdtünk gondolkodni, és ebben az Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézetnek a jelenlegi vezetése abszolút partner, hogy egy olyan piaci mechanizmust alakítsunk ki, ahol a gyógyszertárak számára a termék minőségi garanciája egyértelmű, és ebben a MÉKISZ tagvállalataival és a Gyógyszer-nagykereskedők Szövetségével tudunk egyezsége jutni. Ebben a kérdéskörben már a GVH-t is megjártuk, és úgy néz ki, hogy a GVH szempontjait is figyelembe vevő eljárásrendet fogunk tudni kialakítani.

A másik pedig: egy olyan nemzeti étrend-kiegészítő információs adatbázisnak a létrehozására is szükség van, ahol az ezekkel a termékekkel kapcsolatos információk validitásáról a gyógyszertárak meg tudnak győződni. Ez a munka is elkezdődött a Pécsi Egyetem bázisán. Azért tartottam fontosnak erről beszámolni, mert az OGYÉI vezetésével, úgy néz ki, hogy ha jogszabályi szinten nem is, de piaci mechanizmusokkal ezt a két problémát fogjuk tudni menedzselni, legalábbis a gyógyszertárak szintjén.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. A vitát lezárom, és az előterjesztői reagálás következik.

Dr. Beneda Attila válaszai, reflexiói

DR. BENEDA ATTILA helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen, elnök úr. Harrach képviselő úr felvetésére tulajdonképpen egyetértőleg annyit szeretnék reagálni, hogy nagyon fontos volna az, hogy az elindult természet, adott esetben begyűjtés mentén a minősítés kapcsán - ami ugye nem nálunk, hanem a Földművelésügyi Minisztériumnál van - egy olyan minősítési rendszer alakuljon ki, ami lehetővé teszi olyan feldolgozóiparnak a létrejöttét, amely egyrészt exportképes, másrészt a környező országokkal, ahol adott esetben nem olyan erőteljesek a minősítési szabályok, azokkal versenyképes tudjon maradni. Maguknak a gyógynövényeknek a tiszta felvevő piaca Magyarországon behatárolt, tehát igazán akkor van ezekben a programokban továbblépési lehetőség, ha itt kialakul az a feldolgozóipar, amely mind a kozmetikumok, mind más területen exportképesek lesznek. Ebben a mi oldalunkról a segítő támogatás mindenképpen megvan.

Elnök úrnak azt szeretném válaszolni, hogy a 2004-ben életbe lépett uniós szabályozás miatt nem lehetséges új termékeket már behozni a piacra. Ezeket csak mint gyógyszert lehetne törzskönyveztetni, és tudvalévő, hogy annak egyrészt a folyamata olyan, másrészt pedig az eljárási díjai olyan magasak lennének, hogy ez a legtöbb esetben, sőt az összes esetben lehetetlenné tenné ezt. Ezért ez a mostani megoldás volt az a kompromisszum, amit el tudunk érni, hogy a meglévőket továbbra is a piacon tartottuk.

Hankó elnök úrnak pedig csak annyit szeretnék szintén kiegészítőleg válaszolni, hogy tulajdonképpen az ágazatvezetés háttérintézményi rendszerének átalakításában ez is egy szempont volt, hogy az OÉTI az OGYÉI-hez került, hogy ezáltal a teljes gyógyszerfeldolgozás egy kézben, egy háttérintézményben van, és ennek az ellenőrzése és hatósági rendszere így sokkal koncentráltabban tud működni. Úgyhogy reméljük, hogy ezek a kérdések is ennek mentén, ahogy elnök úr is említette, tisztább képet fognak adni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Az előző körben Novák Előd képviselő úr a témát illetően tett föl kérdést, ha erre a választ megkaphatnánk. *(Novák Előd: Köszönöm.)*

DR. BENEDA ATTILA helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Hálás volnék, ha képviselő úr még egyszer föltenné a kérdését.

ELNÖK: Képviselő úr, parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Valóban, egy pillanatig azt hittem, hogy ezt a két napirendi pontot vontuk össze, és nemcsak az a) és b) pontot, ezért bátorodtam itt megfogalmazni a hagyományos növényi gyógyszer témakörben néhány gondolatot.

Egyrészt az uniós jog miatti gyógytermék kategória felélesztése realitásának hiányát feszegettem, másrészt a gyógynövények étrend-kiegészítőkből történő felhasználásának reklámozását és szorgalmazását, valamint a gyógynövények patikákban történő felhasználását a gyógyszerkészítmények előállításához, tehát a magisztrális gyógyszerkészítést javasoltam kitörési útnak. Bár azt látjuk, hogy sajnos ezzel ellentétes hatású az EU néhány szabályozása, ami például a magisztrális gyógyszerkészítésnél komoly adminisztrációs terheket ró a gyógyszerészre. Köszönöm.

ELNÖK: Államtitkár úr?

DR. BENEDA ATTILA helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Igen, köszönöm szépen. Ami itt tulajdonképpen a leglényegesebb pont, azt emelném ki, hogy ezeknek a gyógynövényeknek a használata, feldolgozása nagyon komoly körülményeket igényel. A tapasztalat leginkább az volt, hogy ahol ezeket a gyógynövényeket bármilyen hatással is feltüntették, ott a valós hatás nem jelentkezett, hiszen ezek a legtöbb esetben, ha létezik ilyen hatásuk, azt elvesztik a különböző feldolgozási mechanizmusok közepette. Tehát nem látszott úgy, hogy étrend-kiegészítőben széles körben lehetséges a gyógynövények használata, pontosan a technikák és technológiák miatt. Úgyhogy ilyen értelemben mi sokkal inkább a tiszta felhasználást szorgalmazzuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A 2. napirendi pont vitáját lezárom. Határozathozatal következik.

Határozathozatal a beszámoló elfogadásáról

A beszámoló - mint az tartalma és az elhangzottak alapján is megállapítható - megfelel a törvényi rendelkezésben foglalt tartalmi követelményeknek. Ezért azt javaslom, hogy a bizottság a határozati házsabályi rendelkezés 85. § (2) bekezdés a) pontja alapján a B/1763. számú beszámolót fogadja el. Aki elfogadja, kérem, igen szavazatával erősítse meg! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 12 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta a bizottság a beszámolót.

Tájékoztatom a bizottságot, hogy a beszámoló elfogadására vonatkozó döntésünkről házelnök urat, valamint a beszámoló benyújtóját értesíteni fogjuk.

Az 1. és 2. napirendi pont tárgyalásának lezárása megtörtént. 14 óráig, Veresné Novák Katalin államtitkár asszony meghallgatásáig szünetet rendeltek el.

Az előterjesztőknek, a bizottság tagjainak és a szakértőknek az első két napirendi pontban való részvételét köszönöm.

(Szünet: 13.19-től 14.09-ig.)

DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Ha lehetséges, akkor folytatnánk a bizottság munkáját és a harmadik napirendi pont tárgyalásához kapcsolódóan szeretném bejelenteni, hogy Selmeczi Gabriella elnök asszonyt a továbbiakban Révész Máriusz helyettesíti.

Veresné Novák Katalin család- és ifjúságügyért felelős államtitkár meghallgatása

A bizottságunk harmadik napirendi pontja Veresné Novák Katalin család- és ifjúságügyért felelős államtitkár asszony meghallgatása.

Tisztelettel köszöntöm államtitkár asszonyt, és tisztelettel köszöntöm Fűrész Tünde helyettes államtitkár asszonyt és Schanda Tamás János helyettes államtitkár urat.

Szeretnék a bizottság számára a tárgyalás rendjére vonatkozóan egy előterjesztést tenni; ennek a lényege annyi lenne, hogy az államtitkár asszony beszámolóját 30-40 percen hallgatnánk meg, és a bizottság tagjait pedig kérjük, hogy amennyiben lehetséges 3 perces időtartamban szóljanak hozzá a napirendi pont tárgyalása során, és ezt követően államtitkár asszony természetesen válaszolna a feltett kérdésekre. *(Jelzésre:)*

Tessék parancsolni, képviselő asszony.

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Szeretném kérni, hogy legalább 5 perces legyen az időkeret, mert az a 3 perc arra sem elég, hogy három kérdést feltegyünk, ha mondjuk, kontextusba kívánjuk helyezni, hogy miért is tesszük fel azt a kérdést. Tehát szeretném, ha ebben egy picit engedékenyebbek lennénk, mégiscsak viszonylag régen volt az államtitkár asszony meghallgatása, és ez egy szakbizottság, úgyhogy hadd kapjunk szót. Köszönöm.

ELNÖK: Novák Előd képviselőtársam.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök asszony. Én azt indítványoznám, hogy kétkörös vita legyen, hogy legyen lehetőség párbeszédre, ezért 3 plusz 2 percet javaslok, ilyen értelemben összességében valóban 5 perce lenne minden képviselőnek; és akkor talán még tekintettel vagyunk államtitkár asszony gyermekeire is, és tudunk családbarát bizottsági ülést és meghallgatást tartani, és talán 4 óráig így is be tudjuk fejezni ezt az ülést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Én, ha lehetséges, mégis azt mondom, hogy a megszokott rend szerint tartunk egykörös vitát, és akkor legyen 5 perces a hozzászólásnak az időtartama. Felteszem a kérdést szavazásra. Aki ezzel egyetért, kérem, hogy kézfenn tartással szavazzon! *(Szavazás.)* 10 igen. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 3 tartózkodás. Ki az, aki nemmel szavazott? *(Szavazás.)* Ilyen nem volt. Tehát akkor a bizottság tagjai 5 perc időtartamban szólhatnak hozzá, de tisztelettel kérem képviselőtársaimat az 5 perc betartására.

Megadom a szót államtitkár asszonynak.

Veresné Novák Katalin szóbeli tájékoztatója

VERESNÉ NOVÁK KATALIN államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen elnök asszonynak a szót.

Tisztelettel köszöntöm én is mindannyiukat. Próbálok esetleg én rövidebb lenni a saját beszámolómmal, hogy azzal se vegyem el más kisgyerekes édesanyák, édesapák elől az időt, bár még azért viszonylag korán van. Arra vállalkozom akkor, hogy az előző évnek a fő eredményeiről beszámoljak itt a bizottság előtt.

Ennek az elsődleges fő eredménye az, hogy egyáltalán létrejött ez a család- és ifjúságügyért felelős államtitkárság, hiszen korábban a kormánynak nem volt egy kifejezetten kizárólagosan család- és ifjúságügyekkel foglalkozó államtitkársága. A szociális államtitkársághoz tartozott a családügyi rész, az ifjúságügyi rész pedig a sport- és ifjúságügyért felelős államtitkárságnál volt, mindez természetesen az Emberi Erőforrások Minisztériumán belül.

Az, hogy ennek az önálló államtitkárságnak a létrehozását fontosnak tartotta miniszterelnök úr, ennek az oka tulajdonképpen az, hogy legyen egy olyan területe a kormánynak, ahol azokra is kiemelt figyelem hárul, akik adott esetben nincsenek olyan krízishelyzetben, ami akár mindennapi szintű vagy azonnali beavatkozást igényelne, ugyanakkor rájuk ugyanúgy koncentrálnunk és figyelniük kell, és a társadalomnak ezt a részét is támogatnunk és erősíteniük kell, ez nekünk a kiemelt feladatunk. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy kizárólag a társadalomnak erre a rétegre koncentrálnánk, hiszen a családügy az érinti ugyanúgy a szociálisan rosszabb helyzetben vagy szegénysorban lévő családokat, mint ahogy a jobb anyagi helyzetben lévőket egyaránt.

Az ifjúságügy szintén szorosan kapcsolódik a családügyi területhez, ezért került ez a kettő egy helyre; illetve itt foglalkozunk még az idősek ügyeivel; valamint egy nőpolitikai osztályt is létrehoztunk, tehát a nőügyek szintén ennek az államtitkárságnak a feladatkörébe tartoznak. Vannak még olyan horizontális kérdések, amelyeknek a koordinálását is erre az államtitkárságra bízta miniszter úr. Ilyen például a Nemzeti Tehetség Program, vagy ilyen az önkéntesség; illetve van az ifjúságügyi államtitkárságnak egy esélyteremtési lába is, ezért ifjúságügyért és esélyteremtésért felelős helyettes államtitkárságnak is nevezik, hiszen az esélyteremtéssel kapcsolatos feladatok, így például a kapcsolati erőszak, ezek is ehhez az államtitkársághoz tartoznak. Itt van velem a két helyettes államtitkár, Fűrész Tünde és Schanda Tamás. Ezek tehát gyakorlatilag a szervezeti keretek.

Ami a tartalmi munkát illeti, gyakorlatilag azt a munkát folytattuk az elmúlt évben, amelyet az azt megelőző években már elkezdtünk, tehát az azt megelőző négy évnek a kormányzati politikáját folytattuk, amelynek a középpontjában a családok megerősítése állt. Azt tűztük zászlónkra, hogy minden kormányzati intézkedést meg fogunk vizsgálni a családok szempontjából, azt nézzük, hogy ez a családok számára mit jelent, és valóban családközpontú kormányzást folytatunk. Alapvetően, ahogy ezt minden itt lévő képviselő tudja, egy munkaalapú társadalom építésén dolgozunk, és az a célunk, hogy a munkából származó jövedelmek minél nagyobb arányban maradjanak meg a családoknál, és azt minél inkább tudják a gyermekeik nevelésére fordítani a gyermeket nevelő családok, hiszen valóban azt gondoljuk, hogy a család a társadalom legfőbb tartóoszlopa.

Ez az államtitkárság egy horizontális államtitkárság, a mi munkánk nem merülhet ki kizárólag abban, ami a mi szűken vett feladatkörünkbe tartozik. Nagyon szorosan együttműködünk mind az Emberi Erőforrások Minisztériuma többi ágazatával, mind a kormányzat többi részével is, hiszen ezekről a kérdésekről nagyon nehéz akár foglalkoztatáspolitikai vonatkozások nélkül, vagy bármely egyéb, akármelyik minisztériumnak gyakorlatilag bármelyik ágazatát felsorolhatnám, a velük való együttműködés napi szintű szükségletünk.

Talán itt az elején érdemes egy demográfiai összefoglalót nagyon röviden felvázolni, amelyet bizonyára önök is ismernek. Elég rossz Magyarországon a

demográfiai helyzet, az elmúlt 33 évben folyamatosan csökkent Magyarország népessége. Ez azt jelenti, hogy ez alatt a 33 év alatt 800 ezer fővel csökkent a magyar népesség. Ha ez a tendencia maradna fenn, akkor 2060-ra 7,2 millióra csökkenne Magyarország népessége. Ez tehát valóban egy olyan előttünk álló kihívás, amivel a korábbiaknál sokkal határozottabban és célzottabban kellett és kell foglalkoznunk. Úgyhogy mi ezt tűztük zászlónkra, méghozzá azt mondjuk, hogy ahhoz, hogy ez a demográfiai negatív trend megálljon, illetve lehetőség szerint a tendencia megforduljon, ahhoz arra van szükség, hogy megszülessenek Magyarországon azok a gyermekek, akikre vágnak a szülei. Hiszen ha megnézzük azt, hogy mennyi gyerek születik most egy családban, és hogy amikor a fiatalok gondolkodnak a családalapításon, mennyi gyermeket terveznek, akkor látjuk, hogy a tervezett gyermekek megszületése tulajdonképpen elég lenne ahhoz, hogy a népességszámot fenn tudjuk tartani. Én úgy látom, hogy végre egy pozitív, hát, még nem tudom trendnek nevezni - én mindig óvatosan teszem ezt, hiszen azért trendekről még ennél hosszabb időszaknak a kitekintésében érdemes beszélni -, de én úgy látom, hogy pozitív jeleket mindenképpen tapasztalhatunk, hiszen a gyermekszám csak 2014-ben 3,2 százalékkal nőtt, és egyébként már 2012-ben, '13-ban és '14-ben is azt látjuk, hogy a születésszám emelkedett. És ami ezt még jobban kifejezi, az az úgynevezett teljes termékenységi arányszám, ez jelenti azt, hogy egy családban átlagosan hány gyermek születik. Itt tavaly egy nagyon jelentős emelkedést tapasztalhattunk, hiszen az az előtt lévő 1,34-hoz képest 1,41-ra sikerült fölemelkednie ennek a teljes termékenységi mutatónak. Ez még mindig elmarad attól a 2,1-től, ami ahhoz kellene, hogy fenntartsuk a népességnek ezt a számát. Ez a minimum; főigazgató úr szerint ennél még nagyobb számra lenne szükség. De tény az, hogy most már nagyon jelentős emelkedést tapasztalhattunk, ez szerintem mindenesetre mindenképpen biztató.

Az is általános jelenség Magyarországon, hogy mind a nők, mind a férfiak gyermekvállalási időpontja kitolódik, átlagosan a nőknél ez 30 évet, a férfiaknál 35 éves életkort jelent, illetve csökken a kétgyermekes családok száma is. Ezek azok a jelenségek, amelyekkel szintén szembenéztünk, és mindenképpen próbáljuk azt támogatni, hogy a tervezett gyermekek megszülethessenek.

Ha azt nézzük, hogy mi lehet az oka annak, hogy ennyire kevés gyermek születik vagy nem születik annyi gyermek, amennyire vágytak a szülei, akkor ennek az egyik fő okaként - nem csak Magyarországon, hanem Európa többi országában is, hiszen nem egy kizárólagos jelenségről van szó, hanem Európa nagyobb részében úgynevezett demográfiai tél van, hiszen nagyon kedvezőtlenek a demográfiai folyamatok - azt tapasztaltuk, hogy azokban az országokban, ahol ez nem így van, ahol sikerült pozitív eredményeket elérniük, ott ennek a fő oka az volt, hogy nagyon sokat tettek azért, hogy a nők, illetve az édesanyák össze tudják egyeztetni a családi életet a munkával. Úgyhogy mi is a zászlónkra tűztük ezt a kérdéskört, és a gyed extra intézkedés, ami az elmúlt év eredménye, éppen erről szól.

Ennek alapvetően három fő pillére van. Az egyik a munka és gyed, a másik a testvér gyed, a harmadik pedig a diplomás vagy hallgatói gyed, ami ugye, arról szól, hogy egyrészt a kisgyermekes szülők úgy tudjanak visszamenni dolgozni, hogy ne érje őket hátrány, mint ahogy ez korábban jellemző volt, hogy ha ő visszamegy mondjuk, 8 órában dolgozni, akkor le kellett mondani a gyermek után járó juttatásokról. Most már ez nem így van, ugyanúgy megkapja egy kisgyermekes dolgozó szülő a gyermek után járó támogatásokat, minthogyha valaki egész napot a gyermekével lenne otthon. A testvér gyed az szintén egy korábbi igazságtalan helyzetet orvosolt azzal, hogy ha gyors egymásutánban születnek egy családban a gyermekek, akkor nem büntetjük őket azzal, hogy nem kapják meg a gyermekek után járó támogatások egészét - most már minden gyermek után megkapják. És a diplomás gyed vagy a hallgatói gyed az

pedig arról szól, hogy annak ellenére, hogy egy felsőoktatásban tanuló, vagy ott végzett fiatal nem dolgozott ezt megelőzően, tehát nem lenne ilyen formán jogosult a gyedre, ennek ellenére ezt megkaphatja egy éven keresztül, ha őneki gyermeke születik. Összesen az elmúlt évben több mint 47 ezren vették már igénybe a gyed extrának a különböző lehetőségeit, tehát én úgy érzem, hogy ez valóban egy olyan népszerű lehetőség vagy olyan népszerű intézkedés, amit a jövőben is feltétlenül folytatni szeretnénk.

A másik nagyon fontos csoport az az, amivel azt támogatjuk, hogy a családoknál minél több maradjon meg a munkából megszerzett jövedelmekből. Ennek a legfontosabb tartópillére az a családi adókedvezménynek a rendszere, amit a 2010-es kormányzás óta folyamatosan bővítettünk. Az elmúlt évnek az eredménye az, hogy kiterjesztettük a járulékokra is az igénybevételnek a lehetőségét, ezzel éppen az alacsonyabb jövedelmű családoknak nyújtottunk kiemelt támogatást. És most vezettük be idén, az év elejétől, az első házásoknak az adókedvezményét is, kvázi nászajándék, ami egy havi 5 ezer forintos összeget jelent, és az ifjú házások kapják. Az ifjú házások kapják meg akkor, ha összeházasodnak, majd két évig kapják, vagy addig, amíg az első gyermekük meg nem születik, akkor ez áttér az egygyermekes családi adókedvezményre, ami ugye, kétszer ennyi, tehát havi 10 ezer forintot jelent.

Ezek a családi adókedvezmény rendszerében a múlt évben megvalósult, illetve az idei évtől bevezetett újdonságok, a jövő évtől pedig a kétgyermekesek adókedvezményét is fogjuk emelni fokozatosan a duplájára, és 2019-re eléri a mostani összegnek a kétszeresét, tehát gyermekenként havi 20 ezer forintot, azaz családonként – egy kétgyermekes családban – 40 ezer forintos havi többletbevételt jelent tulajdonképpen ez a családi adókedvezmény. Azt hiszem, hogy ez egy óriási segítség. Most úgy számolunk, hogy éves szinten körülbelül 240 milliárd forintot tudunk ennek köszönhetően a családok pénztárcájában otthagyni, és tudják ezt a gyermekeikre fordítani. De én idesorolnám ugyanúgy a rezsicsökkentést, ahogy az ingyenes tankönyvnek a felmenő rendszerben való bevezetését, vagy a gyermekétkeztetésnek a kiszélesítését. Ezek a lépések mind ahhoz járulnak hozzá, hogy a gyermeket nevelő családok válláról minél több anyagi terhet vegyünk át.

Ha arról beszélünk, hogy az édesanyáknak a munkaerőpiacra való visszatérését támogatni szeretnénk, akkor ehhez kapcsolódik a munkáltatóknak az ösztönzése is. Erről szól a munkahelyvédelmi akció, amikor ugye, praktikusabban olcsóbbá tesszük a munkaadók számára a kisgyermekes édesanyákat, mint munkaerőt, mint azokat, akiknek nincsen gyermekük, hiszen ők bizonyos szociális hozzájárulási adó fizetése alól kapnak egy jelentős kedvezményt.

És most léptünk abba az irányba is, hogy a rugalmas munkavállalásnak, illetve a részmunkaidős munkavállalásnak a lehetőségét minél inkább szélesítsük. Már korábban bevezettük azt a törvényi garanciát, ami szerintem egy nagyon fontos lépés volt, hogy ha egy kisgyermekes édesanya igényli azt, hogy ő részmunkaidőben dolgozhasson, akkor, ha neki 3 éves vagy annál kisebb gyermeke van, a munkáltatójának ezt biztosítania kell számára. Most ezt kiterjesztettük úgy, hogy ha nagycsaládos édesanyáról van szó, akkor a legkisebb gyermek 5 éves koráig él már ez a törvényi garancia, tehát a munkaadó köteles a részmunkaidős foglalkoztatást biztosítani ennek a kisgyermekes édesanyának. Ugyanígy ezzel párhuzamban a munkahelyvédelmi akciónak a feltételrendszerét is bővítettük, úgyhogy egy nagycsaládos édesanya után a munkáltató nem csak 3 évig – 2 plusz 1 évig –, hanem 3 plusz 2 évig, tehát összesen 5 évig kapja meg azokat a kedvezményeket, amelyeket korábban bevezettünk.

Nem szabad kihagyni a bölcsődei férőhelybővítések érdekében tett lépéseket sem, hiszen nem elég az, hogy munkahelyet, munkalehetőséget adjunk az

édesanyáknak, ehhez az is kell, hogy biztosítsuk azt, hogy a gyermekeiket napközben el tudják helyezni. Ha nincsen a családtagok között olyan, aki ezt tudná vállalni, vagy ebben tudna segíteni, akkor bölcsőde építésre van szükség; itt 28 milliárd forintból építettünk az elmúlt négy év folyamán közel 6 ezer bölcsődei férőhelyet, és további 5 ezret újítottunk meg, ezt a munkát fogjuk a jövőben is folytatni, a célunk az az, hogy 2018-ra elérjük a 60 ezer bölcsődei férőhelyet. De én sokkal inkább azt emelném ki, hogy az a célunk, hogy valóban minden településen, az adott helyen, ahol szükség van rá, ott minden édesanyának rendelkezésére álljon ez a lehetőség, hogy bölcsődébe tudja adni a gyermekét.

Hangsúlyoznám még a társadalmi szemléletformálásnak, a családbarát gondolkodásnak az elterjesztését is, ami szintén ahhoz járul hozzá, hogy legyen egy olyan szemlélet, ami általánosan elismeri azt, hogy ha valaki gyermeket vállal és gyermeket nevel, ne nézzenek azért furán valakire, ha mondjuk, egy kicsi gyermekkel jelenik meg valahol – ennek a szemléletformálásnak az érdekében is számos programot indítottunk el és fogunk is még a jövőben ezért tenni.

Itt a nőpolitikánál én kihangsúlyoznám azt – amit a legfontosabb gondolatunknak tartok –, hogy én nem gondolom azt, hogy nőpolitikáról lehet családpolitika nélkül beszélni, és nem gondolom azt, hogy szembe lehetne állítani egymással a nőpolitikát és a családpolitikát. Sőt kifejezetten azt gondolom, hogy jó családpolitika nélkül nem lehet nőpolitikáról beszélni, illetve jó nőpolitikáról beszélni. A 30 év feletti nőknek közel 90 százaléka édesanya, tehát mindazok az intézkedések, amelyeket a gyermeket nevelő édesanyáknak az érdekében tettünk, illetve az ő segítségük, támogatásuk érdekében tettük, ezek alapvetően mind nőpolitikai eszközök, és itt felsorolhatnám mindegyiket, amit a korábbiakban elmondtam. És talán eredménynek azt is meg lehet említeni, hogy a nőknek a foglalkoztatottsági rátája évtizedes csúcson van, 2014-re 60,7 százalékra emelkedett; ugyanez igaz az ellenkező irányban a női munkanélküliségről is, hogy európai szinten is a legnagyobb előrehaladást Magyarország érte el ezeknek a mutatóknak a tekintetében.

Ami az idősellátást illeti, itt beszélnünk kell természetesen a nyugdíjrendszerről is, ahol megállapíthatjuk azt, hogy az az ambiciózus célkitűzés, amit a kormányzat meghatározott – mégpedig az, hogy megőrizzük a nyugdíjak vásárlóértékét –, az nemcsak, hogy megtörtént, hanem ezt túl is teljesítettük. Hiszen ha az elmúlt négy évet nézzük, akkor közel 7 százalékkal nőtt a nyugdíjaknak a reálértéke, hiszen egy olyan szabályt vezettünk be, hogy a nyugdíjemelést nem a tényinflációhoz, hanem a tervezett inflációhoz kötjük, és miután a tényleges infláció ezekben az években rendre alulmúlta a tervezett inflációt, ezért a nyugdíjaknak a reálértékében egy valódi növekedés következett be. Itt említeném még meg a „Nők 40” intézkedést is, ami lehetőséget teremt egyébként arra is például, hogy a nagymamák valóban nagymamák lehessenek, hiszen 40 év szolgálati, illetve jogosultsági idő után lehetőségük van nyugdíjkorhatár előtt is már nyugdíjba menni; ezzel több, mint 130 ezer idősebb nő élt már eddig, tehát úgy látjuk, hogy ez az intézkedés vagy ez a lehetőség is rendkívül népszerű.

Végezetül az ifjúságpolitikával kapcsolatban említeném azt meg, hogy továbbra is folytatjuk az ifjúságpolitikánál a korábban elkezdetteket. Én azt mondom, hogy itt a feladatunk az, hogy ennél egy még nagyobb sebességbe kapcsoljunk, és még valóságosabb, reálisabb kapcsolatot sikerüljön kialakítanunk a fiatalokkal. Itt úgy érzem, hogy sikerült, és bízom benne, hogy sikerül is előrelépünk; van most egy nagyon népszerű programunk, ez a „Rólád szól!”, ami 24 állomást jelent az országban, illetve Magyarország határain belül és kívül, magyarul területeken. Itt személyesen megyünk el és beszélgetünk a fiatalokkal, aztán ezt az egész beszélgetést áttelepítjük a

virtuális térbe is, és ott folytatjuk. Kiegészül majd ez egy hashtag-kampánnyal, ami valóban arról szól, hogy legyen egy valós párbeszédünk a fiatalokkal ezen a vonalon is, tehát nyitottunk még egy ablakot a fiatalokkal való párbeszéd terén.

Ezenkívül a még korábban, az elmúlt ciklusban létrehozott Új Nemzedék Központot töltjük újra, mondjuk így, ez lesz egy programunk: az „Új nemzedék újratöltve”, amely európai uniós forrásokból valósul meg. Ez egy országos lefedettségű hálózat, amelyen keresztül a fiatalokkal tudunk beszélni, van hozzá egy komoly internetes felület is. Úgy érzem, ezen a téren a legfontosabb az, hogy érezzék a fiatalok is azt, hogy kíváncsiak vagyunk az ő véleményükre, meglátásaikra, és ismertessük meg őket azokkal a lehetőségekkel, ami a mindennapjaikat érinti, hogy ez ne valami elvont dolog legyen. Nem a kormányzásról kell nekik tudniuk, hanem arról, hogy például a munkahelyvédelmi akciónak van egy olyan lába is, amelyik kifejezetten a pályakezdő fiatalokat vagy a 25 év alatti fiatalokat érinti, vagy hogy most indul az Ifjúsági Garancia Program európai uniós támogatásból, ami szintén az ifjúsági munkanélküliség visszaszorítása érdekében indult el. Én bízom benne, hogy ezen a téren is egyre több eredményről fogunk tudni beszámolni.

Nagyjából ezt gondoltam a beszámolómnak. Várom a kérdéseiket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár asszony. Képviselőtársaimé a szó. Novák Előd képviselő úr, parancsoljon!

Kérdések, hozzászólások

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Államtitkár Asszony! Mindig örömmel hallgatom önt, egy üde színfolt a fideszes kormányzásban. És el is ismerem azokat az erőfeszítéseket, amelyeket tettek, főleg, mondjuk, a kormányzásuk elején, ha a családi adókedvezményre gondolunk. Azonban látva a probléma súlyosságát, sajnos ez édeskevés. Ezért mielőtt, sajnos így az idő rövidege miatt csak címszavakban, 15 javaslatot megfogalmaznék, kicsit azért szeretném dramatizálni a helyzetet, hiszen nem szeretném, ha bárki is itt örömodákat zengene, mondjuk, annak kapcsán, hogy 1,3-ről 1,4-re nőtt a termékenységi ráta, ami még nagyon messze van a minimális 2,1-től; és nézzünk szembe azzal is, hogy ez a magyar állampolgároknak a termékenységi rátája, és nem a magyar embereké. Nem tudjuk, hogy ezek közül kik azok, akiknek a szülei magyarnak vagy legalább részben magyarnak is vallják magukat. De igenis van olyan feltételezésünk és olyan szakértői becslések, ami szerint a valódi, a magyar emberek termékenységi rátáját 1 egész alá teszi, és ezért is fogalmazhatjuk meg azt, amit egyébként Pokol Béla az Európa végnapjai című könyvében is mond, hogy a cigányság népességrobbanása azt jelenti, hogy generációnként megduplázódik a számuk, miközben a magyarság összlétszáma megfelelődik sajnos generációnként. Ezt is hozzátehetjük.

De tegyük hozzá azt is, hogy idén várhatóan könnyen lehet, hogy több bevándorló fog érkezni Magyarországra, mondjuk, elsősorban koszovóiak, mint ahány magyar állampolgár fog születni - és akkor megint csak állampolgárról, és még csak nem is magyar emberről beszéltem.

Azzal is szembe kellene nézni, hogy gazdasági menekülteként pedig ezzel párhuzamosan 1 millió aktív korú magyar ment Nyugatra (*Moraj, közbeszólások.*), a belső vándorlás miatt pedig a falvak egyenesen elnéptelenednek. Érdekelne, hogy államtitkár asszony egyébként problémának tartja-e az elvándorlást, a Nyugatra való vándorlást, mert sajnos miniszterelnök úr rendszeresen azt mondja, hogy legyünk büszkéek rá, kalandvágycsapatok, pénzt utalnak haza. Szerintünk pedig ez egy komoly probléma, akár csak népesedéspolitikai, de sok más szempontból is, hiszen emiatt is

nő az eltartottak aránya, és sok minden más miatt, nyilván alapvetően a népességfogyás, az elöregedő társadalom miatt is. De itt is belevehetnénk a cigánykérdést, sok minden problémát. De egy biztos: nő az eltartottak aránya, ami miatt nemcsak a nyugdíjrendszer, hanem az egész társadalombiztosítás, az államháztartás összeomlása is fenyeget.

És akkor sajnos csak címszavakban a javaslatokról, amit szeretnénk, ha a kormányzat megfontolna, és előrelépéseket tenne, ha ki meri mondani azt, hogy a magyarság legnagyobb problémája a népességfogyás, amit a Jobbik a programjában kimondott. Örülök, hogy államtitkári szinten ezt kimondják, de nem láttuk ezt például miniszteri szinten még kimondani, pedig volt ez irányú szóbeli kérdésem is miniszter úrhoz, illetve itt a miniszteri meghallgatásán is hiába tettem föl ezt a kérdést, hogy ki meri-e mondani, hogy ez „a” legnagyobb probléma, és nem a sok közül egy, az egyik legsúlyosabb, amit persze bárki ki mer mondani. Egyébként az Iránytű Intézet ezzel kapcsolatos felmérése szerint - 2015. január, 1000 fő megkérdezéséről van szó -, a kérdés úgy hangzik: „Vannak, akik úgy gondolják, hogy a magyarság legnagyobb problémájának gyökere a népességfogyás. Ön egyetért-e ezzel?” - 59 százalék egyetért. A másik kérdés ebből a kutatásból: „Ön szerint a magyar népesedési válság kezeléséhez elegendő-e a kormányzat jelenlegi családpolitikája?” - 78 százalék szerint nem elegendő. Egy reprezentatív közvélemény-kutatásról beszélünk: nem elegendő, azaz elégtelen, tehát még csak elégséges osztályzatot sem kapott, megbukott, mondhatjuk; és ezt ne vegye személyes támadásnak, hanem a súlyossága miatt nem elégséges, és ezért merem azt mondani, hogy megbukott sajnos ez a fajta családpolitika, mert nem elégséges, és ezt a társadalom többsége, 78 százaléka így gondolja. Tehát én nem önt kívánom ezzel támadni, hanem éppen inkább azt szeretném, ha a kormányzat nagyobb támogatást adna egy költségvetési törvényben is az ön célkitűzéseire.

És akkor mik a javaslataink? Radikális áfacsökkenést szeretnénk a gyermekneveléshez szükséges cikkeknél. Elnök asszony rögtön jelezze, ha lejárt az időm, akkor legfeljebb ezeket nem fogom tudni még címszavakban sem ismertetni. A második: államilag támogatott otthon- és bérlakás-építési, illetve lakásvásárlási programot szeretnénk. A szocpol helyébe lépő családi otthonteremtési kedvezmény is édeskeves sajnos, és azt gondolom, ezt még a népesedési kerekasztalon is, amely sokkal inkább fideszes holdudvarnak tekinthető, egy kormányzati, már-már háttérintézménynek is tekinthetnénk, szakértői jóakaró testületnek, ott is, azt gondolom, rendre ezek a gondolatok fogalmazódnak meg. Ezt tapasztalom, hiszen minden ülésükön részt veszek. Inflációkövetővé kellene tenni a családtámogatási rendszert, a nyugdíjrendszerhez hasonlóan. Szociális kártya bevezetésére volna szükség, ami nemcsak a megélhetési gyermekvállalást szorítaná vissza, hanem a családtámogatásra szánt pénzeket valóban a gyermekek nevelését célzó kiadásokra fordítanák, ahelyett, hogy például a szülők szenvedélyére, jövedéki termékekre költenék. A családi kedvezményt, azt gondoljuk, továbbra is tágítani kellene, a felhasználhatóságát, a kiterjesztését több más adónemre, járulékra, illetékekre, hogy ezt igénybe tudják venni az alacsonyabb keresetűek is.

A második gyermektől járó kedvezmény bevezetése is indokolt volna számos olyan területen, például tömegközlekedés, táboroztatás, közétkeztetés területén is, ami ma még kizárólag sajnos csak a nagycsaládosoknak jár olcsóbban. Hiszen ahhoz, hogy nagycsaládokig eljuthassunk, először egyről a kettőre kell lépni...

ELNÖK: Képviselőtársam!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen az eddigi lehetőséget is akkor.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További kérdések, vélemények? Bangóné Borbély Ildikó!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök asszony. Én is a demográfiai összefoglalóval kezdeném. Lényegében államtitkár asszony a beszámolójában bár önkritikus volt, hogy ez a születésszám-emelkedés lényegében, mondjuk ki, hogy 2011-hez képest, amikor 88 ezer főre csökkent a gyermekszületésszám, ahhoz képest javult minimálisan. Bár itt meg kell említenem, már többször elmondtam, hogy több írásbeli kérdést tettünk fel, ugyebár, most már a KSH beleszámolja a külföldön anyakönyveztetett, megszületett magyar gyermekeket is, és erre nem tudtunk tényszerű választ kapni, hogy végül is mennyi gyereket számolnak bele, mert kétféle választ kaptunk: a KSH is közölt egy adatot és a minisztérium is közölt egy adatot, és a kettő között óriási különbség volt. Nagyon fontos lenne tudni, hogy tényleg mennyi az a gyermekszületésszám, amelyet Magyarországra kellene megkapnunk.

A másik, amit én állandóan el szoktam mondani, nagyon fontos lenne, hogy a meddő párokkal többet kellene foglalkozni. Statisztikailag körülbelül 200 ezer meddő pár van Magyarországon, amelyet hivatalosan ki tudnak mutatni; ez ettől sokkal több, mert ugyebár sok esetben nem is tudunk róla. Zombor államtitkár úr január 26-án bejelentette sajtónyilvánosság előtt, hogy nagyon erős kormányzati akarat van azzal kapcsolatban, hogy a 2 milliárd forint költségvetési forrást a meddőség kezelésére felemelik 4 milliárd forintra. Hát, most április vége van, azóta sem látjuk, hogy ez az erős kormányzati akarat ebben az ügyben megvalósulna. Nagyon fontos lenne, megint kiemelném, ez a vágyott gyerekek megszületését segítő program. Úgy gondolom, több energiát és pénzt kellene fordítani erre a programra.

A bölcsődei és óvodai férőhelyek. A bölcsődei férőhelyek problémája többéves probléma. Most a bölcsődéskorú gyerekeknek közel 16 százaléka jár bölcsődébe, de ettől sokkal több gyereknek kellene járnia. Több oknál fogva nem járnak, a legnagyobb ok, hogy nincs bölcsődei férőhely, ráadásul egy bizonyos körnek még fizetnie is kell a bölcsődei ellátásért, ami azelőtt nem volt így, ezt a Fidesz–KDNP kormányzata vezette be. És ráadásul azt is el kell itt mondani, hogy itt lényegében a bölcsődei férőhely-növekedés úgy történt, hogy a 10 fős csoportlétszámot megemelték 12-14-re; tehát lényegében egy papíron létező emelkedés történt meg. *(Révész Máriusz: Na ne!)*

Az óvodai férőhelyek problémájával szerintem istenigazából most a beiratkozásokkor és szeptemberben fogunk találkozni, amikor a hároméves gyerekeknek most már kötelező lesz óvodába járni. Szeretném megkérdezni államtitkár asszonytól, tudunk-e tényleges számokat, hogy mennyi férőhelyhiány lesz. Országosan ez is különböző adatokat mutat - írásbeli kérdésben én is megkaptam -, mert van, ahol még pluszban is vannak helyek, de vannak olyan települések, ahol igazán problémát fog ez okozni.

Megint csak felteszem a kérdést – többször feltettük – értjük, hogy az óvodába járással a gyerekek most már napi háromszori étkezést fognak kapni, de miért szüntetik meg az óvodáztatási támogatást, úgy gondolom, hogy annak a rétegnek nagyon nagy szüksége van erre a kis támogatásra, hogy fel tudjanak az óvodába járásra készülni.

Miért kell a családi pótlékot a jövőben óvodába járáshoz kötni. Én úgy gondolom, hogy az óvoda egészen különbözik az iskolától; az iskolában sikereket értek el vele, nem gondolnám, hogy az óvodába az annyira jellemző, hogy hiányoznak azok a gyerekek, egy kicsit rugalmasabban kellene kezelni. Tapasztalt anyukaként

tudom, hogy sok esetben nem azért nem visszük a gyereket óvodába, mert úgymond lógni akarunk, hanem vannak olyan betegségek, amit el lehet kerülni, és nem biztos, hogy mindig a gyermekorvost ezzel kell terhelni, hogy igazolásokat adjon ki – egy kicsit rugalmasabban kellene az óvodát kezelni, úgy gondolom.

Az otthoneremtésnél az egyik legfontosabb lenne a családvállaláshoz, hogy a fiatalok minél hamarabb lakáshoz vagy bérlakáshoz tudjanak jutni. Nagyon sokszor halljuk a médiában, hogy milyen új programokat indít a kormány otthoneremtés kapcsán, csak azt el kell mondani, hogy a tavalyi évhez képest 30 milliárd forinttal kevesebb van támogatásként az otthoneremtésre, mint tavaly volt.

A kivándorlás is megint a népesedés problémája.

ELNÖK: Képviselő asszony, letelt az öt perc.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Akkor csak egy mondatot hadd mondjak még el a demográfiáról. Az egyik legfontosabb, hogy szerintem, akik szülhetnének ma Magyarországon, legtöbbször most már kint van külföldön, és a legfontosabb, hogy azoknak a fiataloknak a visszacsábítása Magyarországra, akik elhagyták az országot.

És szeretném megkérdezni államtitkár asszonyt, mivel hogy ma lett volna az Igazságügyi bizottság ülésén az isztambuli egyezmény megtárgyalása; most eljutottunk már abba a szakaszba, hogy most már bizottsági ülésre sem hajlandóak venni, levették napirendi pontról, szóval most már nemcsak a parlament elé nem kerülhet, hanem bizottsági ülésen sem tárgyaljuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselő asszony, és adjuk a szót Szabó Timea képviselő asszonynak.

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm a szót, elnök asszony. Köszönöm a beszámolót, államtitkár asszony.

Államtitkár asszony beszámolója lényegében a dolgozó családokról szólt vagy arra koncentrált. Ugye, a lelegején említette is a munkaalapú társadalom képét, illetve az arra épülő stratégiát. De azért tudjuk, hogy nagyon sok olyan család van, akik ennél sajnos szerencsétlenebb sorsúak, és nem mindenhol tudnak ugye, munkát vállalni a szülők. Csak néhány statisztika. 2014-ben a szegénység előfordulása az egy vagy kétgyermekes pároknál viszonylag alacsony volt, olyan 13-14 százalék, de az ennél több gyermeket vállalóknál közel 50 százalékra emelkedett. Ez az egy évvel korábbi időszakhoz képest akkor 40 százalék volt, 5 évvel korábbi időszakhoz képest pedig több mint a duplájára emelkedett, akkor 20 százalék volt; tehát a 3 és többgyermekes családoknál egyrészt a szegénységi ráta, másrészt pedig a szegénység előfordulása drasztikusan emelkedett. Ezekhez a családokhoz nem jut el sem a gyed extra, sem a családi adókedvezmény, hiszen itt vagy egy, vagy akár még két szülő, ha kiesik a munkából akár időszakosan is, ezt az összeget nem tudják igénybe venni.

Nem hallottam államtitkár asszony beszámolójában arra kitérni, hogy mit kezdenek azokkal a családokkal, egyáltalán van-e arra bármilyen számításuk, hogy hány ellátatlan van ma Magyarországon, és van-e tervük azzal kapcsolatban, hogy ezeknél a családokkal hogyan segítenek.

A közmunkára egy mondatban kitérve, hogy ugye, azt tudjuk – Varga Mihály személyesen mondta el –, hogy a közmunkások mindössze 8 százalékának van bármilyen esélye is arra, hogy visszatérjen a hosszú távú munkaerőpiacra (*Révész Máriusz: Nem ezt mondta.*), tehát ez, a kormány saját bevallása szerint is, egy

kudarcos program. Ráadásul ugye, tudjuk, hogy amióta 9 hónapról lecsökkentették 3 hónapra az álláskereső támogatást – amikor tudjuk, hogy ennek ennyi az átlagideje –, még nagyobb veszélybe sodorták ezeket a családokat.

Az elmúlt 5 évben 33 ezerrel nőtt a szegénységben élő gyermekek száma; velük milyen tervük van, hogyan segít rajtuk – ez nyilván érinti megint a nagyobb családokat, akiről beszéltem. Illetve 14 százalékról olyan körülbelül 2 százalékpontot emelkedett azoknak a 15 és 24 éves korú fiataloknak az aránya, akik sem az oktatásban, sem a foglalkoztatásban nem tudnak részt venni, illetve ezeknek az álláskeresőknél a száma 20-ról 30 százalékra emelkedett, ez ugye, megint csak összefüggésben áll a kivándorlással. Nem nagyon hallottuk a kivándorlás problematikát államtitkár asszony szájából, holott tudjuk, hogy azért ez egy jelentős probléma ma Magyarországon.

Hogyan értékeli államtitkár asszony a jelenlegi minisztériumi struktúrát most egy év távlatából, hogy ugye, különvették a családokat és a felzárkóztatást, miközben tudjuk, hogy azért itt nem kellene ennyire élesen a családok között megkülönböztetést tenni.

A gyed, illetve a családi pótlék és a gyes összege nem emelkedett az elmúlt, most már lassan 7 éve, pedig ugye, ezeknek a családoknak sokszor ez az egyetlen bevételi forrása. Tervezi-e bármikor a kormány emelni ezeket az összegeket?

A családi adókedvezmény demográfiai hatásáról egyébként csak annyit – mert erről külön beszélt államtitkár asszony –, hogy 2012 óta az Európai Unióban Magyarországon a legalacsonyabb, vagy legkevesebben vállalják a nők a gyerekszülést, tehát azért ez nem tekinthető még az emelkedő demográfiai mutatónak sem, de ez igaz. *(Révész Máriusz: Ez nem igaz.)* Nem képviselőtársammal beszélgetek, próbálok kérdéseket feltenni. Tervezik-e azért ennek a rendszernek a felülvizsgálatát?

Szeretnék a gyermekétkeztetésre vonatkozóan kérdést feltenni. A bölcsődés, óvodás gyerekeknek van egy ilyen trend, hogy kapjanak meleg ételt, erre jövőre a költségvetésben 3,5 milliárdot terveznek. Mi támasztja alá, honnan jött ez a szám pontosan?

Szükség van-e államtitkár asszony szerint arra, hogy a települések szintén hozzájáruljanak ehhez a költséghez. Ez most elhangzott nemrég, hogy ha nem tudnak hozzájárulni az önkormányzatok, akkor mi lesz azokkal a településekkel, illetve a rászoruló gyermekekkel.

Mennyi gyermek kap most, vagy mennyi gyermek részesül a gyermekétkeztetési támogatásból, van-e erre vonatkozó bármilyen adat? Tudjuk azt, hogy nemrégiben egy EMMI rendelet hatására, amely megváltoztatta a gyermekétkeztetést – a szünidei, illetve a nyári étkeztetésre vonatkozó önkormányzati pályáztatás feltételeit, pontosabban azt a kettőt – ugye, 30 százalékának az élelemnek helyi termelésből kell származnia, illetve muszáj, hogy főzőkonyha legyen.

ELNÖK: Képviselő asszony, szeretném jelezni az időt.

SZABÓ TIMEA (független): Én is szeretnék plusz két percet kérni, ahogy a kollegáim is.

ELNÖK: Nem volt senkinek két perce.

SZABÓ TIMEA (független): Igyekszem szakmai kérdéseket, ahogy látja feltenni, nem politikaiakat, amire valóban választ várok.

ELNÖK: Képviselő asszony, zárjuk be, jó? Köszönöm szépen.

SZABÓ TIMEA (független): Az önkormányzatok egyharmada nem tudott ezek miatt a feltételek miatt pályázni. Tervezik-e, hogy ezeket megváltoztatják?

És az utolsó kérdésem – mert pont ezt Czibere államtitkár úrról lepattintották, hogy ez nem hozzá tartozik. Ön mit gondol a családon belüli erőszak problémájáról ma Magyarországon? Én több kísérletet tettem arra vonatkozóan, hogy szigorítsuk a jelenlegi Btk. szabályozást, mert semmiféle javulás nem mutatkozott.

ELNÖK: Köszönjük szépen.

SZABÓ TIMEA (független): Bocsánat, ezt most tényleg be fogom fejezni, mert az, hogy egyik bizottsági ülésen sem tudok itt a szociális bizottságban a családon belüli erőszakról beszélni...

ELNÖK: Képviselő asszony, gyorsan. Jó?

SZABÓ TIMEA (független): azt nem tartom elfogadhatónak, és kíváncsi vagyok...

ELNÖK: Jó, fejezzük be!

SZABÓ TIMEA (független): Kíváncsi vagyok államtitkár asszony válaszára, támogatja-e a szigorítást, a 3 évről 5 évre való szigorítását, illetve az egész gyermekvédelmi rendszer átalakítását hogyan látja szükségesnek, vagy szükségesnek látja-e államtitkár asszony; illetve helyesli-e azt, hogy a családon belüli erőszak tényállásában ma az áldozatoknak kell, tehát a gyermekeknek és a bántalmazott nőknek kell a rendőrséghez vagy a hatóságához fordulnia, ha ők bántalmazásban részesülnek. Ez nem életszerű, hogy

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő asszony. Most megvonom a szót, és átadom képviselőtársamnak.

SZABÓ TIMEA (független): ...egy bántalmazott gyermek maga elmegy a rendőrséghez. Mit gondol államtitkár asszony erről a kérdésről? Köszönöm.

ELNÖK: Révész Máriusz képviselő úr!

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm. Tisztelt Bizottság! Bevallom, hogy nem értek egyet teljesen azzal, hogy ilyen fontos kérdést egyébként időkorlátban tárgyalunk, tehát szerintem erre a bizottságunknak rá kellene szánnia az időt.

Na, de visszatérve a témára. Szimbolikus és fontos jelentőségű meggyőződésem szerint, hogy a családokra a kormány nemcsak szociális kérdésként tekint, tehát itt Szabó Timeával ellentétben én úgy látom, hogy nagyon fontos, hogy ez a szétválasztás megtörtént. Szerintem helyes, ha van egy szociális államtitkárság, vannak olyan problémák, amelyek nem szociális problémák, és kell, hogy a családokat külön figyelem érje.

Azt gondolom, az elmúlt években azért történtek olyan lépések, amire igenis büszkék lehetünk; a gyed extrának, a munkahelyvédelmi akciónak köszönhetően a női foglalkoztatottság jelentősen növekedett. Én most próbáltam megkeresni az interneten egy olyan adatot, amelyet Szalai Piroskától hallottam, hogy ez a növekedés

különösen nagy mértékű volt a 0-6 éves korú gyermekeket nevelő édesanyák esetében; ez valószínűleg ezeknek a lépéseknek köszönhető. Sajnos, bevallom, nem találtam meg, de valóban, egyébként a rendszerváltás óta nem dolgozott Magyarországon annyi nő, mint jelenleg. Azt hiszem, erre büszkék lehetünk, és szerintem a következő időszakban ez a folyamat nem fog megtorpanni.

A gyed extra kapcsán egy problémát szeretnék jelezni; annak idején nem sikerült ezt keresztülvinni, de szerintem fontos lenne foglalkozni vele. Ha az édesanya munkahelye megszűnik, mialatt ő gyeden, gyesen van, akkor a következő gyerekkel csak gyesre lesz jogosult. Mondjuk, anyuka a Bricostore-ban dolgozott takarítónőként, elment gyedre, megszületett a gyereke, a Bricostore kivonult Magyarországról, a következő gyerekekre nem járt semmi, mert megszűnt a munkahelye. De ugyanígy volt nálam olyan tanárnő, aki nem kinevezett álláson dolgozott, elment gyedre, az állása megszűnt, a következő gyereke érkezett, és megint csak gyesre volt jogosult. Óriási igazságtalanság! Tehát szerintem, ha van lehetőség rá, ezt az előző csomagba nem sikerült belevinni, de ezt mindenképpen érdemes lenne orvosolni.

Miközben az előző adatot kerestem, belefutottam egy másikba, hogy Magyarországon a GDP családtámogatásra fordított kiadásainak aránya magasabb, mint például Norvégiában, 0,8 százalék volt, és ez ráadásul nem is friss anyag, és nyilvánvalóan, ha az adókedvezményeket is ideszámítjuk... *(Szabó Tímea hozzászólására:)* A GDP arányában egyébként valóban jobb.

Azt látom egyébként, a múltkor beszéltünk erről, hogy a gyermekvállalásnak ma az egyik legnagyobb akadálya a lakáskérdés. Nagyon sok fiatal pár azért nem mer gyereket vállalni, mert nincs megfelelő lakáshelyzete. Úgyhogy én nagyon fontosnak tartom a családtámogatás szempontjából a családi otthonteremtési kedvezményt. Szerintem van esély, hogy ez növelje a jövőben a népesedési adatokat, illetve, ha ez jól működik - és valóban, erre érdemes lenne talán több pénzt is szánni -, akkor szerintem ez még a visszatelepedést is segítheti; akik kint vannak külföldön hosszabb-rövidebb ideig szerencsét próbálni, ha a lakáskérdés megoldódhatna itt, akkor könnyebben tudnának visszajönni.

Elhangzott itt mindenféle statisztikai adat, de azokkal az adatokkal, mondjuk, képviselőtársaimnak érdemes lenne óvatosnak lenni, hogy akik szülhetnének, legtöbbjük már kint van külföldön. Azért a bizottsági ülés komolyságát tartsuk meg! Az sem helyes, ha a 2014-ben megjelent 2013-as adatokat mint 2014-es adatokat prezentáljuk. Annyit hadd mondjak el, a múltkor voltam egy konferencián, ahol Ferge Zsuzsa is jelen volt, és Ferge Zsuzsa ott elmondta, hogy 2014-ben már kétségtől a javulás jelei láthatók. Kritikai megjegyzésekkel is illette... *(Szabó Tímea közbeszólására:)* Kritikai megjegyzésekkel is illette, de azért elég furcsa, amikor ellenzéki képviselőtársaim még 2014-ben is a statisztikai adatok romlásáról beszélnek. Érdemesebb azokat a statisztikai adatokat egy kicsit pontosabban... *(Szabó Tímea folyamatosan közbeszól.)*

ELNÖK: Kérem képviselőtársaimat, hogy hallgassuk egymást türelemmel!

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): A három- és többgyerekeseknél sem romolhatott, kedves Tímea, a helyzet, hiszen mondjuk, éppen 2014-ben az adókedvezmény ki lett terjesztve a járulékokra is, csak a 2014-es adatok...

ELNÖK: Képviselőtársam, letelt az öt perc.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Még befejezem a mondatot. A 2014-es adatok egyébként 2015 elején jelennek meg. Úgyhogy amiről kedves képviselő asszony beszélt, az a 2014-ben megjelent 2013-as adat. De ezt csak így a pontosítás kedvéért mondom. *(Szabó Tímea közbeszólására:)* Azok a 2013-as adatok. Köszönöm. *(Dr. Szél Bernadett megérkezik az ülésre.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Most Tapolczai képviselőtársamnak adom meg a szót.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót. Én is köszönöm államtitkár asszony beszámolóját. Képviselőtársaim több kérdést is felvetettek. Ugyanilyen fontos kérdés részemről a kora gyermekkori intervenció kérdése, ami a megelőzést, a korai fejlesztést jelenti. Az államnak nagyon fontos feladata van ezen a területen. Személyes érintettségem miatt is tudom, milyen helyzetekkel találkoznak a fogyatékos gyerekek szülei, nevelői, az ezeket a gyerekeket nevelő családok. Az a kérdésem, hogy az elmúlt két évben milyen lépések történtek, milyen irányba mozdult ez a terület.

Bár nem az államtitkárság kompetenciája, mégis ehhez a témához kapcsolódik a következő kérdésem. Az Országos Fogyatékosügyi Program vitájában is említettem már, hogy mulasztásban vagyunk olyan szempontból, hogy amikor 2009-ben elfogadta a parlament a jelnyelvi törvényt, olyan szabályok is belekerültek, hogy az államnak kötelezettsége a felelős minisztérium által az olyan családnak, ahol fogyatékos gyerek születik, a teljes, komplex információátadás, akármilyen formában, kiadvány formájában vagy bármilyen formában. Tehát teljes információs kötelezettséget kell nyújtania. Azóta nem történt ez ügyben semmi sem. Nem mondom azt, hogy a családok nem kapják meg az információt; megkapják az orvostól, megkapják a szakembertől, de nem mondhatjuk azt, hogy a születéskor, vagyis a fogyatékoság rögzítése után azonnal információhoz jutnak ezek a családok. Ezen tud-e esetleg segíteni, illetve ki koordinálja ezeket a dolgokat? Ez az egészségügyhöz tartozik vagy a szociális területhez, hova?

Ugyanilyen fontos téma a fiatalok családalapításánál az életkezdési támogatás. Ezzel kapcsolatban felmerült bennem az, hogy a kormány milyen intézkedéseket tett eddig; például családi otthonteremtési kedvezmény, családi adókedvezmény, babakötvény. Mi az elmúlt évek tapasztalata ezzel kapcsolatban, illetve terveznek-e bármilyen változtatást vagy újabb intézkedést ezzel a körrel kapcsolatban? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Korózs alelnök úré a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Sikeresnek ítéli-e az ócsai programot? Elégedett-e ön a rokkantnyugdíjrendszer átalakításával és a felülvizsgálatok előmenetelével? Támogatná-e ön, hogy 40 éves jogosultsági idővel a férfiak is nyugdíjba vonulhassanak Magyarországon? Támogatná-e ön a korengedményes és a korkedvezményes nyugdíj visszaállítását? Hol tart az idősügyi stratégia végrehajtása? Mikor kerül az Országgyűlés elé az első hároméves cselekvési terv beszámolója? És miért szüntették meg az Idősügyi Titkárságot? *(Veresné Novák Katalin: Ennyi? - Derültség.)* Folytathatom... *(Derültség.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most Kovács Sándor képviselőtársamé a szó, utána képviselő asszony következik.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Köszöntöm én is államtitkár asszonyt, és köszönjük szépen a részletes beszámolót. Azt gondolom, valóban, az ellenzéki képviselők hozzászólásában is az a szakmai eltérés, ami a segélyezés, illetve a munkából való élés politikája között van, és ami a család- és ifjúságpolitikai államtitkárságnak a létrejöttében és munkájában megmutatkozik, ez megmutatkozott itt a hozzászólásokban is, nem kis mértékben.

Emlegette Novák Előd képviselőtársam a fiatalok elvándorlását, kivándorlását, a külföldön való munkavállalást. Van egy olyan kettős felmérés, hogy az ifjúság körében a létbizonytalanság az egyik legfontosabb probléma. Foglalkozik-e ezzel a kormány, van-e konkrét elképzelés erre ebben az életkorban, a fiatal felnőttek, ifjúsági korból kilépő társadalmi rétegnek a problémakezelésére és munkaerő-piaci helyzetére? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az LMP képviselőcsoportjának nincs nálunk állandó tagja, Szél Bernadett képviselő asszony jelezte, hogy hozzá kíván szólni, én pedig szeretném jelezni, hogy a bizottság döntése alapján 5 perc időkeret áll rendelkezésre, 5 perc. Köszönöm szépen.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm szépen, és exkuzálni is szeretném magam. Mivel nem vagyok tagja a bizottságnak, de egy másiknak az vagyok, és éppen 2 órakeret volt ülésünk a Nemzetbiztonsági bizottságban, ezért nem tudtam pontosan itt lenni, de a jegyzőkönyvből tájékozódni fogok az eddigi ügymenetről.

Remélem, hogy nem ismétlek túl sokat, ha mégis, akkor türelmet kérek szépen, az 5 perces időkeretet pedig tiszteletben fogom tartani.

Az egyik kérdésem pont a tegnapi naphoz, a bölcsődék napjához kapcsolódik. Én szeretném tisztelettel megkérdezni államtitkár asszonytól, ön is tudja mennyire rossz a helyzet, gyakorlatilag egy 30 százalékos béremelést kérnek olyan emberek, akik a legkisebb gyermekekkel dolgoznak, nettó 70-80 ezer forintot kereső szociális dolgozókról van szó. És itt a lényeg az, hogy amennyire én látom a kormány terveit, önök ígérték a szakmai dolgozóknak valamilyenfajta kiegészítést vagy életpályamodellt, de a nem szakmai dolgozók kikerülnének ebből a béremelésből, tehát ők nem kapnák ezt meg. Ezzel kapcsolatban szeretném államtitkár asszonynak a válaszát kapni, hogy így van-e, vagy teljes körű lesz ez a béremelés, illetve továbbra is azt gondolom, hogy a 30 százalékos béremelést kellene megadni ezeknek az embereknek, akik ezt jó ideje kérik.

Államtitkár asszonynak láttam egy nyilatkozatát, ami arról szólt, hogy viszonylag rugalmas rendszereket kell felállítani a bölcsődei és óvodai férőhelyek szükség szerinti biztosítására, ezt nyilatkozta államtitkár asszony; illetve azt, hogy bár az adott körzetben kötelező óvodai férőhelyet biztosítani az ott élő gyermek számára, előfordulhat, hogy még sincs elég férőhely. Tehát államtitkár asszony én úgy látom, hogy rálát erre, hogy valóban férőhely probléma van, és ennek kapcsán kérdezem, hogy pontosan milyen rugalmas rendszerek merülnek fel megoldásként; esetleg támogatná-e azt államtitkár asszony, hogy családi napköziket hozni helyzetbe olyan településeken, ahol mondjuk, bölcsődével teljesen ellátatlanok vagy éppen nem bírják a kapacitást.

A harmadik kérdésem kifejezetten a gyermekétkeztetésre vonatkozik. Ugye, van a kormánynak most egy ígérete, hogy a bölcsődébe és az óvodába járók 90 százalékának biztosítana ingyenesen napi háromszori étkezést. Én utánanéztam a számoknak, és az EMMI szerint ugye, idén szeptember és december között 7 milliárdba kerülne ez, jövőre pedig 19 milliárdba, mármint hogy ezt nyilatkozzák, hogy ennyi pénz megfizetésétől mentesítik a magyar családokat. Na most, a

költségvetés meglehetősen szűkre szabott ezzel kapcsolatban, így nagyjából a fele tűnik benne láthatónak, egy 3,5 milliárd idénre, jövőre meg 10-11 milliárd. Akkor most megalapozott-e az önkormányzatoknak az a félelme, amit mondanak, hogy ezt nekik kell majd valamilyen módon kifizetni, vagy a költségvetésben terveznek-e olyan módosítást, amivel kipótolják ezt a szűkre szabott összeget, hogy ezt az ígéretet teljesíteni tudják; ehhez hozzáteszem, hogy van az új közétkeztetési rendelet, ami a várható hatások miatt drágítani fogja – ezzel kapcsolatban lesz-e többletforrás a költségvetésben?

Az utolsó kérdésem pedig arra vonatkozik, igazából azt szeretném kérdezni, hogy miben merül ki a kormánynak a nőpolitikája. Hiszen én azt látom, hogy épp a mai napon szavazták le azt a javaslatunkat egy másik bizottságban, ami azzal kapcsolatos, hogy jobb helyzetbe kerülhessenek Magyarországon a nők, és egyáltalán hogy van ez? Tehát most beadtuk a nők munkaerő-piaci helyzetének a javításáról szóló javaslatcsomagunkat, az egyenlő bért programot; ugye, ma volt a döntéshozatalban való részvételnek a növeléséről szóló javaslatunk. Tehát én azt érzékelem tisztelt államtitkár asszony, hogy bármit beadunk, önök folyamatosan leszavazzák kormányoldalról, és közben önök azt kommunikálják, hogy a családpolitika az a női esélyegyenlőséggel, a nőpolitikával nem állítható szembe, és hogy akkor most mire számíthatnak a magyar nők a kormánytól. Tehát én töröm magam, meg a pártom is jó ideje, de nekem úgy tűnik, hogy bármit beadunk, azt leszavazzák. És akkor ezzel kapcsolatban tisztelettel kérdezem, hogy az a bizottság, ami gyakorlatilag képes lenne egy helyet biztosítani a nőpolitikának, a női esélyegyenlőségnek, a nemi esélyegyenlőségnek a magyar parlamentben, ez az eseti bizottságunk átment a tárgysorozatba vételen, de ott megállt, és most már hónapok óta nincsen előrelépés ebben, akkor hadd kérdezzem, mi lesz ennek a sorsa. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Molnár Ágnes képviselő asszonyé a szó.

DR. MOLNÁR ÁGNES (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Államtitkár Asszony! Meggyőzött én szerintem bennünket arról, hogy igenis létjogosultsága volt annak, hogy ez az államtitkárság létrejöjjön. Itt az elmúlt percekben az államtitkár asszony beszámolójából világosan lehetett látni, hogy egy komplex intézkedéssorozat indult el az ifjúsági és családpolitika területén, az Orbán-kormány idején, és ezt az intézkedéssorozatot, aminek a komplexitásai világosan láthatóak volt a beszámolóból, ezt azt gondolom, hogy teljes egészében a társadalom részéről is egy pozitív visszajelzés övezi, és ezt el is kell ismernünk. Na most, természetesen részletkérdésekbe is bele lehet menni a képviselőtársaim részéről, de azért retrográd amnéziában, kérem szépen, senki ne szenvedjen, nagyon megkérem, mert 2010-ig a kormányzásnak a lehetősége az önök kezébe volt, és semmifajta ilyen jellegű intézkedéssorozatot nem tudtak letenni. Egyébként pedig, akinek meg nem volt lehetősége ehhez, az pedig nem kapott a választópolgároktól egy olyan felhatalmazást, hogy a döntéshozatalnak a közelébe kerüljön. Tehát lehet ezeket az intézkedéseket ilyen jelleggel bírálni, de nézzük meg a társadalom részéről. *(Szabó Timea közbeszólásai.)* Nézze kedves képviselő asszony, semmi probléma, de a bekiabálások ellenére is, nem ez a forma, én úgy gondolom.

ELNÖK: Hadd, kérjem meg a képviselőtársaimat, hallgassuk meg egymást türelemmel, jó?

DR. MOLNÁR ÁGNES (Fidesz): Én csak annyit szeretnék kérdezni még az államtitkár asszonytól, említette, hogy a tehetséggondozás is ehhez az államtitkársághoz tartozik. És itt a tehetséggondozás összetartozik azzal, hogy azok a fiatalok, akik boldogulni szeretnének, azok itt Magyarországon milyen támogatást kapnak ahhoz. Mert ez a magyar tehetséggondozási program éppen azt a célt szolgálja, hogy igenis hazatérjenek, haza hozzák a tanulmányaikat, és igenis egyetértünk abban szerintem államtitkár asszonnyal, hogy szükség van arra, hogy a fiatalok sokkal nagyobb tapasztalatokat szerezzenek különböző országokban, és ezeket a tapasztalatokat itthon hasznosítsák. És attól kezdve, hogy Európai Unió van, attól kezdve egy nagy közösségben élünk, és ezeket a tapasztalatokat meg lehet szerezni bármelyik országban, és ez egy munkavállalást jelent, egy külföldi munkavállalást, aki próbálja a tudását más országokban megszerezni, és utána a saját országa javára fordítani. Na most, ez a nemzeti tehetségprogram szerintem összekapcsolódhat azzal is, hogy hazajöjjenek a tehetségek, és itthon is a tehetségek méltó megbecsülésben részesüljenek.

Ami az egészségügygel és az egészséges életmóddal is nagyon szorosan összefügg, az a közétkeztetési program, ami gyakorlatilag rendelet szintjén a közétkeztetésnek a rendszerét és annak a tartalmi változásait jelenti. Ezzel kapcsolatosan kérdezném, hogy milyen tapasztalatok vannak, mert rémhírek bőségesen elhangzottak ennek a bevezetésével kapcsolatosan, és én nagyon örülök annak, hogy egy ilyen változásra sor került, mert az egészséges életmódra való nevelést gyakorlatilag óvodai és iskolai szinten az egészséges táplálkozással kell megkezdeni, és ez nem azt jelenti, mint amit sulykoltak itt egyes véleményformálók. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Úgy gondolom, hogy a bizottság minden tagja hozzászólt. Nekem engedjenek meg egyetlenegy rövid kérdést: az pedig az önkéntességgel kapcsolatos. Én azt gondolom, hogy mind a társadalom minden részében – a fiataloktól az idősekig – van igény az önkéntességre. Azt, hogy ezt jól tudjuk kamatoztatni, illetve hogy mindenki tudjon arról, hogy milyen lehetőségek vannak, ezek területén milyen lépéseket tett az államtitkárság?

Én akkor most a vitát lezárom, és a jó sok kérdés megválaszolására megadom a szót államtitkár asszonynak.

Válaszok, reflexiók

VERESNÉ NOVÁK KATALIN államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen. Nekem mennyi időm van? (*Derűltség.*) Próbálom mindegyik kérdésüket megválaszolni tudásom szerint, bízom benne, hogy semmi nem maradt ki közülük, igyekeztem mindegyiket jegyzetelni.

Igyekszem sorrendben haladni. Nem voltak nagyon ismétlődő kérdések, úgyhogy nem fogok csoportosítani; megpróbálok végigszaladni mindegyiken.

Novák képviselő úr bevezető gondolataira mondanám azt, hogy természetesen mi minden magyar emberre gondolunk, legyenek azok akár, ha jól értettem a szavait, roma vagy nem roma magyarok. Ebben természetesen semmi esetre sem tennénk különbséget. És azt hiszem, én igyekeztem ezt őszintén, és ahogy itt Bangóné képviselő asszony is említette, még akár önkritikusnak is mondhatom azt, ahogy a demográfiai folyamatokról beszélünk. Szerintem hurráoptimizmusra valóban nincs ebben a tekintetben ok, de hogy valamilyen pozitív jelek mutatkoznak, azt azért én mindenképpen elismerném. Felhívom Novák képviselő úr figyelmét, aki biztosan tudja ezt, hiszen népesedési ügyekben nagyon otthon van, hogy ezek a változások, ez a termékenyséгимutatató-növekedés például annak ellenére következett be, hogy a

szülőképes korban lévő nőknek a száma folyamatosan csökken Magyarországon. Tehát az, hogy születésszám-emelkedés történt, annak ellenére, hogy a szülőképes korban lévő nők száma folyamatosan csökken - és így lesz ez még minimum az elkövetkező húsz évben is -, én azt hiszem, ez már mindenképpen eredményt jelent. Nem mondtam és nem is állítom azt, hogy hátradőlhetnénk ebben a tekintetben. Én bízom abban, hogy ez valóban tendencia lesz, és sikerül olyan eredményeket elérnünk, amire egyébként volt már példa Európában is. Meggyőződésem az, hogy ebben a tekintetben jó úton járunk.

Kérdezte, hogy mi a véleményem az elvándorlásról, a fiatalok külföldre való kimeneteléről, kiutazásáról, kivándorlásáról, amilyen szóval illette. Én azt gondolom, hogy ha egy fiatal elmegy külföldre tapasztalatot szerezni, kint tanul vagy akár kint dolgozik, az gazdagíthatja az ő életét. Magam is egyébként saját példából mondhatom, éltem több évig is külföldön különböző országokban, és ennek a tapasztalatnak hasznát veszem, azt hiszem, a munkámban is. Ha utána ez a fiatal visszatér, és majd Magyarországon alapít családot vagy itt neveli a gyermekeit, az számunkra mindenképpen kívánatos dolog, illetve bízunk ebben, és az a célunk, hogy ezeket a fiatalokat Magyarországon lássuk viszont. Ha kimennek tanulni vagy dolgozni, azzal pedig, azt hiszem, senkinek semmi problémája nem lehet.

Felhívta arra a figyelmet, hogy a családpolitikai intézkedéseket mennyien tartják elégtelennek. Én kíváncsi lennék, mi az a kérdés, amire a többség azt válaszolná, hogy na, ezzel most már elégedett vagyok, és mindenki hátradőlhet. Én nem ezen mérném le a mi családpolitikánknek a sikerességét. Folyamatosan lépünk előre, folyamatosan bővítjük a családtámogatások rendszerét. Ha megnézik azt, hogy a költségvetési kiadások az elmúlt években hogyan nőttek a családtámogatások tekintetében, látható, hogy folyamatosan növekvő összegeket fordít erre a kormányzat. És egyébként való igaz az, hogy ebben egyre nagyobb arányt képviselnek azok a támogatások, vagy arányában még sokkal jobban nőnek azok a támogatások, amelyek biztosítási vagy munkához kötött támogatásokat jelentenek. Ez valóban célunk. Azt szeretnénk, hogyha az emberek tudnának dolgozni és dolgoznának is, és az ebből származó jövedelmeket tudnák minél nagyobb arányban a családjukra fordítani.

A különböző javaslatából elkezdett egyet-kettőt sorolni. Ezeket részben ismerem is, és ha ezeket tételesen elküldi, akkor ezeket nyilván nagyon szívesen megnézzük, megvizsgáljuk, illetve tudunk erről bármikor beszélni. Én azt hiszem, amit például itt a fiatalok otthonteremtésével kapcsolatban mondott, ez a családok otthonteremtési kedvezménye, éppen ezt a célt szolgálja. Mi is úgy látjuk - erre Révész képviselő úr is utalt -, hogy a fiataloknál a családalapításnak az egyik legnagyobb akadálya éppen az otthonteremtés. Ezzel kapcsolatban többen is kérdeztek: felhívom arra a figyelmet, hogy számításaink szerint míg az eddigi vagy korábbi szocpolt 500 körüli család tudta igénybe venni egy évben, mi úgy számoljuk, hogy a családok otthonteremtési kedvezményét, a CSOK-ot közel 12 ezren tudják majd éves szinten igénybe venni. Azt hiszem, ez nagyon jelentős növekedés. S ha már költségvetési tárgyalás van, és rendre megkérdezik, hogy mire mennyi pénz van, arra is felhívom a figyelmet, hogy ez egy felülről nyitott előirányzat, ami azt jelenti, hogy minden igény, amely megfelel a feltételeknek, meg is fogja kapni a támogatást, tehát minden igénylő meg fogja kapni ezt a családi otthonteremtési kedvezményt, amennyiben megfelel a kritériumoknak. Azt hiszem, ez egy fontos lépés, és bízom benne, hogy valóban sikeres lesz a fiatalok, illetve a családok körében.

Egyetértek azzal, hogy a nagycsaládosok mellett a kétgyermekeseket is támogatni kell, annak az egyszerű logikának a mentén, hogy ha nincs második gyerek, akkor nem lesz harmadik sem meg negyedik sem. Tény az, hogy minden egyes

gyermek ugyanúgy érték. Aki három vagy annál több gyermeket vállal, az azért tény, hogy a demográfiai folyamatokhoz még nagyobb mértékben hozzájárul, tehát ő tett egy pluszt, és a demográfiai növekedéshez járul tulajdonképpen hozzá.

A többi javaslatával kapcsolatban alapvetően azt mondom, hogy pont a tegnapi bejelentés, amely az szja-csökkentésre vonatkozott, ezzel kapcsolatosan értelmezés is elhangzott, és ezt sokszor elmondtuk már mindenféle fórumon, hogy alapvetően a jövedelmi típusú adóknak a minél nagyobb mértékű csökkentése mellett tesszük le a voksunkat. Úgyhogy ezen az úton kívánunk továbbhaladni. A családi adókedvezmény rendszere éppen ezt szolgálja, hiszen gyakorlatilag egy átlagos jövedelemmel rendelkező nagycsaládos most már nem is fizet személyi jövedelemadót, tehát ebben az irányban indultunk el, és megyünk tovább.

Bangóné képviselő asszony kérdéseit igyekszem végigvenni; kilencet számoltam össze, remélem, mindegyikre tudok válaszolni.

Ami a születésszámot illeti, visszautalnék arra, amit az imént mondtam arra vonatkozóan, hogy csökkenő számú szülőképes korú nő mellett érünk el növekvő születésszámot. Tehát szerintem az erre vonatkozó pozitív adatokat egyikünk sem vitathatja; azt hiszem, ez a mostani emelkedés mindenképpen öröndetes. Tény az, hogy volt Ratkó-korszak, meg voltak olyan időszakok is Magyarország történetében, amikor ennél lényegesen nagyobb volt a születésszám. Úgy hiszem, az fontos, hogy most már tapasztalunk valamilyen emelkedést, de tény, ahogy azt én magam is említettem, hogy az elmúlt 33 évben csökken a népességünk, és a jelenlegi növekvő születésszám még mindig csökkenő népességet mutat.

Az adatok pontosságát illetően pedig, hogy ki hol meg hogyan születik, ez úgy működik, hogy ha valakit Magyarországon anyakönyveznek és rendelkezik magyarországi állandó lakcímmel, akkor beleszámít; ha pedig nem, akkor nem. Tehát praktikusán ez a válaszom erre a konkrét kérdésre.

A másik a meddő párokkal való foglalkozás. Ez nagyon fontos kérdés. Egyetértek önnel abban, hogy demográfiai szempontból is fontos, és egyébként is gondolnunk kell azokra az egyre nagyobb számban köztünk lévő középkorú párra; azért mondom, hogy középkorú, mert nyilván a szülési életkor kitolódásával is összefüggésben van, hogy egyre több meddőségi probléma merül fel. Annyit tennék ehhez hozzá, hogy én támogatom a kapacitásbővítést, támogatom a finanszírozás növelését, de csak akkor, ha a feltételrendszert is áttekintjük, és szerintem ez a kettő együtt kell hogy járjon. Szerintem többet ártunk a rendszernek egy ész nélküli kapacitás- vagy finanszírozásnöveléssel, ha nem jár ez együtt azzal, hogy ennek a feltételrendszerét is áttekintjük.

Azzal kapcsolatban, hogy ki mit dolgozott ki, van egy komoly szakmai beszélgetés. Nem mindenki van ebben az ügyben ugyanazon a véleményen. Tehát szerintem ezt végig kell beszélni, végig kell gondolni, és amennyiben ésszerű feltételek mellett tudjuk ezt a finanszírozást növelni, ami valóban a megszületendő gyermekek számának növekedéséhez járul hozzá, akkor én mindenképpen azt mondom, hogy ez egy fontos lépés lesz, és én személyesen is támogatni fogom.

A következő kérdés az óvodai férőhelyek számára vonatkozott. Valóban, nem véletlen az, hogy egy évvel elhalasztottuk a hároméves kortól kötelező óvodáztatásnak a bevezetését, éppen azért, mert még további férőhelyek létrehozására volt szükség. Most országosan már elmondhatjuk azt, hogy több férőhely van, mint amennyi óvodáskorú gyermek. Én azt tartom fontosnak, hogy az adott településen is mindenhol meglegyen a szükséges férőhely. Ezt folyamatosan mérjük föl helyi szinten is, és folyamatosan folynak a bővítések, beruházások. Nagyon bízom benne - és majd a következő ilyen meghallgatáson már a tapasztalatokról is beszámolhatunk -, hogy nem fog az előfordulni, hogy kötelező lesz az óvoda, de férőhely hiányában van, ahol

nem tudják fölvenni a gyermeket. Nem véletlenül dolgoztunk ezen idáig, ez egy elég komoly szakmai munka, ami ebben a tekintetben folyt.

Az óvodáztatási támogatás megszüntetése. Azt szerintem képviselő asszony is tudja, hogy mi volt eddig a logikája, és ez tulajdonképpen megszűnt azáltal, hogy kötelezővé válik 3 éves kortól az óvoda, tehát gyakorlatilag ezzel a jogalapja szűnik meg. Én azt hiszem, hogy minden olyan intézkedéssel, amit a családok terheinek a csökkentése, vagy a jövedelmi helyzetük javítása érdekében teszünk, azokkal is igyekszünk az ő helyzetüket valóban javítani, én bízom benne, hogy ez az 5 ezer forintos összeg adott esetben ezeknél a családoknál más forrásból fog bejönni, és nem lesz ebből gond. De, ha úgy érezzük vagy az a tapasztalat, hogy ezzel gond van, akkor szerintem vissza lehet erre a kérdésre térni, hiszen ez még nem történt meg.

A családi pótlék óvodáztatásához kötése kapcsán annyiban vitatkoznék képviselő asszonnyal, hogy szerintem itt ne keverjük össze a dolgokat. Ha egy gyerek beteg, vagy nem ő beteg, de nem szeretnénk, hogy mondjuk, megkapja a bárányhimlőt, akkor ez ma is úgy működik, hogy egyszerűen szólni kell, hogy nem fog a gyerek óvodába menni, és bármennyit hiányozhat tulajdonképpen az óvodából. Tehát, ha a szülő igazolja azt, hogy a gyermek hiányzik, akkor a gyermek hiányozhat, illetve én azt mondom, a 3 éves kortól kötelező óvodáztatás esetén én mindenképpen felhívnám a figyelmet, tehát még itt kizárólag az igazolatlan hiányzásokról beszélünk a családi pótlék vonatkozásában.

Valóban az iskola nem óvoda. Én mind a két esetet azonban hasonlóknak látom, sőt az óvodát hatványozottan, hogy egy 3 éves gyermek nem tudja eldönteni, hogy ő megy-e óvodába vagy nem. Az, hogy egy 3 éves gyerek elmegy-e óvodába, az a szülőnek a felelőssége, és nem a gyereké, és ezzel nem a gyereket büntetjük, vagy nem őt fosztjuk meg valamitől, bár a családi pótlék a gyerekről szól, de a szülő kapja. És ahogy ez működött, és igazoltan működött az iskoláztatás esetén, hiszen látjuk azt, hogy 50 százalékkal csökkent az iskolai hiányzások száma. Ezek olyan számok, amikkel lehet vitatkozni, de ezek tények, hogy bevezettük, hozzákötöttük a családi pótlékhoz a kötelező iskolába járást, illetve az iskoláztatási támogatást kötöttük össze az iskolába járással, az igazolatlan hiányzásokkal, és 50 százalékkal csökkent az igazolatlan hiányzások száma, a 40 órát meghaladóé. Tehát én azt mondom, hogy ez egy működő modell volt; ez, azt gondolom, hogy ugyanígy ugyanezeknél a családoknál ugyanezekben az esetekben az óvodáztatás esetén is működni fog. És az, hogy miért fontos – ez felmerült, hogy miért fontos a 3 éves kortól kötelező óvodáztatás –, ezt nem csak mi mondjuk, ezt a nemzetközi tanulmányok is igazolják, például az UNICEF, hogy egy hivatkozást mondjak még. Én magam tárgyaltam az UNICEF vezetőivel, akik csak a legnagyobb elismerés hangján tudnak szólni arról, hogy nemzetközileg is bizonyított a szociálisan leghátrányosabb helyzetű gyermekek esetében az, hogy ha ők 3 éves kortól közösségben és szakértő óvónők mellett vannak, az segíti az ő szocializációjukat, beilleszkedésüket, és nem iskolás korban fognak ugyanazokkal a kihívásokkal szembenézni, mint amivel jelenleg.

Ehhez járul hozzá az is, ha a gyermekétkeztetést is idehozzuk, hogy valóban ezek a gyermekek napi háromszor fognak kapni, enni, és ebből napi egyszer meleg ételt, jó minőségű ételt. Tehát azt hiszem, hogy önök is sokat beszélnek arról, hogy ne éhezessen egyetlen gyermek se Magyarországon, és ha valami hozzájárul ehhez, akkor a 3 éves kortól kötelező óvodáztatás mindenképpen hozzájárul. És fontos a felmentésnek a lehetősége is, hogy ha valaki felmentést kér a kötelező óvodáztatás alól, akkor ezt – ha a gyermek érdeke ezt kívánja – a felmentést meg is fogja kapni.

A CSOK, a fiatalok lakáshoz jutása volt a következő. Én itt az előbb azt hiszem ezt mondtam, hogy ez egy felülről nyitott előirányzat, és bízom benne, hogy minél többen fogják igénybe venni; tehát én bízom benne, hogy ezt a felülről nyitottságát ki

is fogjuk használni, mert tényleg reálisan reagál a fiatalok igényére. Itt szerintem fontos kihangsúlyozni azt, hogy mi az, amitől változást várunk. Az egyik az az, hogy eddig a szocpolt csak kettő vagy annál több gyermek esetén lehetett igénybe venni, most már a családok otthonteremtési kedvezménye akár egy gyermek vállalása esetén is jár, ez szerintem egy óriási különbség. A másik az az, hogy nem csak új ingatlan vásárlására, hanem használt ingatlan vásárlására, vagy egy meglévő ingatlannak a bővítésére is – adott esetben egy tetőtér beépítésre például – igénybe lehet ezt venni. Tehát én azt hiszem, hogy sokkal szélesebb körbe nyitottunk, és míg régen létezett ez az úgynevezett félszocpol, amikor a használt lakásra fele támogatást kaptak, itt most nem félszocpol van, nem fél CSOK, hanem teljes CSOK-ot kap mindenki, tehát hogy ha használt lakást vásárolnak, akkor is a teljes összegre jogosultak; az összes nagysága függ a gyermekszámtól, illetve attól, hogy milyen energetikai fokozatú az az adott ingatlan.

A fiatalokkal kapcsolatban elmondtam, alapvetően azt gondolom, hogy egyébként a legtöbb, amit tehetünk – és ezen dolgozunk az elmúlt most már közel öt évben –, hogy egy perspektívát lássanak a fiatalok abban, hogy Magyarországon éljenek, szerintem ez a legfontosabb, amivel a fiatalokat Magyarországon tudjuk tartani, illetve visszacsábítani Magyarországra. És én úgyis látom és bízom abban, hogy igazán reális adataink arról még, hogy hányan mentek úgy ki, hogy nem is jönnek vissza, erről nincsenek, tehát itt lehet számokkal dobálózni, mindenki mond egyet, aztán a másik mond egy ennél nagyobb, meg én meg mondhatok egy még ennél kisebbet, szerintem jelenleg ennek olyan sok értelme nincsen. Szerintem el kell bizonyos időnek telnie ahhoz, hogy meglássuk, valóban úgy van-e, mint amit a huhogók mondanak, hogy ezek a fiatalok úgy mennek el, hogy aztán nem is kívánnak visszajönni Magyarországra, szerintem erre vonatkozóan nincsen még kellő tapasztalatunk.

És az utolsó kérdése az isztambuli egyezmény megtárgyalása volt. Volt erre vonatkozóan két kérdés is, Szabó képviselő asszonynak a kérdésével összekötve válaszolnék erre. Itt én direkt megnéztem, nem tudom, hogy önök tudják-e, hogy egyes EP tagállamokban mennyi idő telt el az aláírás és a ratifikáció között. Én csak egyet-egyet emelnék ki, például Ausztriában 30 hónap telt el a kettő időpont között, Franciaországban 38 hónap, mondjuk, Máltán 26, Portugáliában 22, Szlovéniában 41, Spanyolországban 35, Svédországban 38; és még mindig az EP, 47 EP tagállamból 37 írta alá és 17 ratifikálta. Tehát elkezdhetünk ezen megint egy ilyen rossz ízű, egymásra licitálás vitát folytatni vagy folytathatjuk ezt, szerintem ennek nincs értelme. Szerintem inkább el kellene azt ismerni, hogy aláírtuk – méghozzá ez a kormány írta alá az isztambuli egyezményt –, létrehoztunk egy olyan munkacsoportot, ami kifejezetten az isztambuli egyezmény ratifikációját előkészítő munkacsoport, dolgozunk a ratifikációnak az előkészítésén. Ez egy nemzetközi szerződés, ez nem egy politikai termék, ez nem valami, amit aláírunk, ratifikálunk, és aztán kitűzzük a plecsnit, hogy mi milyen szuper jók vagyunk, hogy ratifikáltuk az isztambuli egyezményt. Nem hiszem, hogy ha önök valóban ügyszeretők, és hisznek ebben és komolyan veszik ezt a kérdést, akkor én azt hiszem, hogy önök ártanak azzal, ha ezt folyamatosan ilyen szájjal tartják napirenden; inkább el kellene ismerni azt, hogy folyik egy ilyen típusú munka, és látni azt, amit az isztambuli egyezmény ratifikációja érdekében teszünk. Én azt hiszem, hogyha ezt a nemzetközi kitekintést is megnézzük, akkor egyáltalán nem mondhatjuk azt, hogy Magyarország bármennyire is el lenne maradva a többi Európa Tanács tagállamhoz képest. Bízom benne, hogy képviselő asszonynak minden kérdésére kimerítően tudtam válaszolni.

Szabó képviselő asszonynak a kérdéseire térnék át. Itt, én megint azt mondom, higgye el, elég sok statisztikát tanulmányoztam, olvastam, és elkezdhetünk arról is

beszélgetni, hogy mit jelent a depriváció, illetve hogy mit jelent a jövedelmi szegény, vagy mit jelent a munkaszegény, ön is ismeri ezeket a különböző adatokat, én is ismerem; látja azt, hogy igazából ezekből milyen különböző következtetéseket lehet adott esetben levonni. Én ezt egyébként meg is hagynám a szakembereknek, nem hiszem, hogy politikusok ebben igazán hitelesen tudnak egyébként adatokat ismertetni, tehát én megkímélném önöket attól, hogy elmondjam az általam hitelesnek tartott adatokat a szegénységi statisztikák vonatkozásában. Ahogy Révész képviselő úr is felhívta erre a figyelmet, valóban ráadásul van egy bizonyos eltolódás is az adatok ismertetésében – egyébként a KSH adatain alapul az Eurostatnak az adatszolgáltatása is. Tehát olyan számisztika alakult már ki szerintem a szegénységi adatok kapcsán, ami megint csak azt mondom, hogy árt, hogy ha ebbe minél mélyebbre megyünk, annál rosszabb. Én azt hiszem, az, hogy a gyermekvállalás és akár a több gyermek is ne lehessen Magyarországon szegénységi kockázat, ez egy olyan célkitűzés, amivel azt hiszem, mindannyian egyet tudunk érteni. Ez fontos, és itt megint lehet az ok-okozati kérdéseken vitatkozni.

Az, hogy mindaz a teher, amelyet tényleg átvállalunk a családok válláról, és ne mondja azt nekem, képviselő asszony, hogy például az, hogy ingyenes tankönyvellátást vezettünk be, és most már az első három évfolyamban ingyen kapják a gyerekek a tankönyvet, és szeptembertől már a negyedik évfolyamban is, hogy ez például éppen ne érintené határozottan és hatványozottan azokat a családokat, akiknek a kiadásában ez számít. Vagy az, hogy neki ki kellett fizetni a gyermekétkeztetés vonatkozásában, mondjuk, havi szinten 7500 forintot a gyerek bölcsődei vagy óvodai étkezéséért, most neki, mondjuk, két gyerek esetén kell-e azt a havi 15 ezer forintot fizetnie vagy nem, ez megint ne számítana. Vagy hogy neki a rezsi költsége éppen most 20 százalékkal kevesebb vagy több; hogy a devizahitelét az a család most nyögi vagy nem, vagy átszámítottuk-e vagy forintosítottuk-e (*Szabó Tímea: Ugyan egy kicsit magasabb árfolyamon, mint kellett volna...*), vagy éppen most a frankárfolyam-ingadozás áldozata kellene hogy legyen; én azt hiszem, ez megint éppen határozottan azokat a családokat támogatja, akik nem mondanám, hogy a felső középosztály táborát erősítik. Tehát én azt hiszem, hogy ezekkel az intézkedésekkel éppen ezeknek a családoknak is próbálunk segíteni, és természetesen mi is figyelemmel kísérjük ezeket a mutatókat és számokat, és igyekszünk ebből a megfelelő következtetéseket levonni a saját munkánk vonatkozásában.

Az, hogy segély-e vagy munka, szerintem ez az alapvető kérdés itt. Révész képviselő úr is már visszautalt erre. Ezt egyértelműen kimondtuk, és én is csak megerősíteni tudom, hogy mi nem egy segélyalapú társadalomnak az építésében vagyunk érdekeltek.

Említette ön is a közmunkát, szerintem erre vissza kell utalni. Én nem emlékszem olyan nyilatkozatra, ami a közmunka kudarcát mondta volna ki. Szerintem kormányzati nyilatkozat ilyen tekintetben nem volt (*Szabó Tímea közbeszól. - Révész Máriusz Szabó Tímeához: Mutasd meg! Három gombóc fagyit kapsz tőlem!*), nem is hiszem, hogy lehetett volna.

Voltam én is egy olyan, szegénységgel kapcsolatos konferencián a közelmúltban, ahol egyébként Ferge Zsuzsa is valóban előadott, hiszen meg szoktuk őt is hívni az előadásainkra. (*Szabó Tímea közbeszól.*) Hát, meghívtuk, eljött - szerintem ő is tudja, hogy ott volt. Ezen a konferencián például fölmerült, elég érdekes volt - színes társaság volt az előadók között is -, milyen az, ha valakinek, mondjuk, egy közmunkát kínálunk, illetve ha azt mondjuk, hogy valaki szeretne elvégezni egy nehézgép-kezelői tanfolyamot. Valaki beszámolt erről lelkesen, hogy neki ennek a tanfolyamnak az elvégzéséhez szüksége volt egy jogosítványra, és ő bizony a közmunkából, nem tudom, mennyit félretett idővel, és meg tudta szerezni

ezt a jogosítványt, mert ki tudta fizetni. És erre volt ott egy hölgy, aki felszólalt, és azt mondta, hogy milyen rossz, hogy ez így van Magyarországon, ahelyett, hogy lenne egy olyan szociális gondozó, akihez ha ez az ember odament volna, így a kezébe nyomott volna százezer forintot, hogy tessék, menj el, szerezd meg a jogosítványt. Én azt gondolom, ez a különbség a szemléletmódban, hogy valaki egy segélyalapú társadalomban hisz vagy egy munkaalapú társadalomban. Én azt gondolom, az embereknek munkát kell adni, és a munka lehetőségét kell megteremtünk, és hogy ez éppen közmunka-e és adott esetben értelmes közmunka, vagy tud a versenyszféra annyi munkahelyet kínálni, amennyire szükség van, ahol nem tud, ott pedig belép ilyenformán az állam. Kíváncsi vagyok én is, hogy hosszú távon ezek közül az emberek közül mennyien tudnak elhelyezkedni majd a munkaerőpiac egyéb szegmenseiben, de az, hogy valaki... - és azt hiszem, van itt éppen egy képviselő közöttünk, aki Rikárdó születését nagy lelkesen kommentálta idén év elején, és nem tudom, hallották-e ezzel kapcsolatban Rikárdó édesapjának a nyilatkozatát, aki azt mondta, hogy őt egyébként hagyják békén, merthogy ő egy adófizető állampolgár Magyarországon, és kikéri magának, ő tisztos tagja a magyar társadalomnak. S megkérdezték tőle, hogy miért, mi a munkája, és mondta, hogy ő közmunkás. És úgy érezte, hogy a közmunka valóban megadja neki azt az önértéket és azt az egyenrangúságot a társadalomban, amit adott esetben egy segély nem tud megadni. Tehát én azt hiszem, ebben a mi kormányzati elkötelezettségünk, illetve meggyőződésünk változatlan és határozott.

A második kérdésére válaszolva, éppen a Tapolczai képviselő úr által is felvetett kora gyermekkori intervenció fontosságára szeretném felhívni a figyelmet. Az, hogy a három év alatti gyermekekkel mi történik, hogy megkapják-e azt a megfelelő figyelmet, ha nem teljesen egészségesen születnek meg, hogy a család megkapja-e a megfelelő információkat, és hogy megkapják-e azt a kellő segítséget, amire szükségük van ahhoz, hogy már ebben a korai életszakaszban tudjanak megfelelő segítőkhoz fordulni, és utána ezekben a problémáikban előrelépni, úgy, hogy ne az iskolában jelentkezzenek újra sajátos nevelési igényű gyermekként, ez szerintem éppen abban segít, hogy az ön által ellátatlannak titulált családoknak nyújtsunk például ilyenformán is segítséget. Tehát én bízom benne, hogy a kora gyermekkori intervenciónak ezzel a fejlesztésével, amelyen most dolgozunk, és éppen a kormány előtt volt az elmúlt hetekben egy erre vonatkozó előterjesztésünk, segíteni fogunk tudni minden családnak a pici gyermekek esetén.

Abban egyetérték önnel, hogy kifejezetten oda kell figyelni azokra a fiatalokra, akik sem a munkaerőpiacon nincsenek jelen, se nem tanulnak. Ez egy nagyon fontos csoport, és fontos, hogy őket is elérjük. Én abban bízom, hogy az ifjúsági garanciaprogramnak a most következő elindítása valódi segítséget fog tudni kínálni, hiszen tulajdonképpen éppen ezekre a fiatalokra fogunk kiemelten koncentrálni. *(Szabó Timea: Vannak-e arra tanulmányok, hogy mennyi idő múlva várják ennek a hatásait?)* Tekintettel arra, hogy az ifjúsági garancia egy európai uniós program, és az európai uniós tagállamok mindegyikében elindul, ezért maga az, hogy hogyan épül föl, abban van valamekkora szabadsága minden tagállamnak, és mi is élünk ezzel; de hogy alapvetően ez miért hatásos, erre európai uniós tanulmányok készültek, tehát ez nem a mi kitalációnk volt. *(Szabó Timea: De mikorra várják a pozitív hatását? Mikorra lesz ez mérhető?)* Én azt mondom, annak, hogy tudnak-e munkát találni, akár már egy-két év után is látjuk ennek az eredményeit. Aztán meg hosszú távon nyilván azt, hogy ezek mennyire tartósak.

Kérdés volt a minisztériumi struktúra értékelése, illetve hogy én hogyan látom, jó-e ez a kettéválasztás. Ebben Révész képviselő úrral alapvetően egyet tudok érteni - illetve bocsánat, Molnár képviselő asszony említette azt, hogy ez az államtitkárság

gyakorlatilag a létjogosultságát talán igazolni tudta már az elmúlt egy évben. (*Dr. Molnár Ágnes: Mindketten említettük.*) Én azt hiszem, az, hogy van egy kiemelt figyelem ezekre a családokra, amit az elején elmondtam - nem szeretném ismételni magam -, azt hiszem, ez fontos dolog, szükséges, én alapvetően pozitív megerősítésekkel találkozom. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy mi ne foglalkoznánk azokkal a területekkel; ahogy ön mondta, hogy élesen elkülönül: egyáltalán nem különül el élesen. Hiszen hogyan különülhetne el valami élesen, ami egyazon minisztériumnak a berkein belül van? Az Emberi Erőforrások Minisztériumának éppen az a lényege, hogy ugyanígy egy asztalhoz le tudjuk ültetni egymással az egészségügyi államtitkárt, a köznevelésit, a felsőoktatásit, a sportért felelőst, a szociális és társadalmi felzárkózásért felelőst vagy a civilt, vagy ugyanúgy a családügyi államtitkárt és a kulturálist - remélem, hogy nem hagytam ki senkit -, tehát alapvetően le tudunk úgy ülni egy asztalhoz nagyon egyszerűen, hogy ezeket az embereket a hétköznapjaikban nagyon-nagyon intenzíven érintő kérdéseket úgy meg tudjuk vitatni, hogy a pozitív szinergiák előjölessenek. És szerintem nagyon sok haszna és nagyon sok értelme van annak, hogy nem egy önálló olyan egészségpolitika van, amely nincs tekintettel az összes többi ágazatra, vagy nem egy olyan önálló ifjúságpolitika, családpolitika, és sorolhatnám. Így egyébként a szociális és társadalmi felzárkózási államtitkársággal való napi együttműködésünk rendkívül intenzív. Idehoznám példának itt is a fogyatékosügyet, amely például nem a mi államtitkárságunknak az elsődleges felelősségi körébe tartozik, de természetesen, mivel fogyatékkal élő gyermekeket is nevelnek családok, és ugyanolyan értékes családként tekintünk, mondjuk, ezekre a családokra is, az ő problémáikat ugyanígy számba kell vennünk, s így igaz ez a középosztálybeli vagy a szegényebb családok figyelemmel kísérésére egyaránt. Tehát én bízom abban, hogy ez egy működő struktúra, és hogy az emberek, hiszen szerintem ez a legfontosabb, az ő szempontjukból édesmindegy, hogy ez egy minisztérium vagy nyolc, és hogy hány államtitkárság mivel foglalkozik. Nem is kell ezt feltétlenül tudniuk. Nekik az a lényeg, és ilyen szempontból nekünk is az a lényeg, hogy ők azt érezzék, hogy az ő problémáikra megoldásokat fognak kapni és jó megoldásokat. Szerintem ez erre egy jól működő struktúra.

Rákérdezett a gyes és a családi pótlék jövőbeli emelésével kapcsolatos elképzelésekre. Ahogy ezt említettem, mi elsősorban a munkából származó jövedelmekkel kapcsolatos családi kedvezmények körének a bővítését tettük meg eddig is és tesszük a jövőben is, hiszen erre vonatkozóan már konkrét döntések is megszülettek.

Tehát azt tudom mondani, hogy jelenleg ez a kérdés nincsen napirenden.

Az volt még a kérdése, igazából azt nem tudom, mert Révész képviselő úr úgyis cáfolta, én is csak azt tudom mondani, hogy Magyarország az az EU tagállam, ahol nem tudom, a legkevesebb (*Szabó Tímea közbeszólása.*), de nagyon szívesen megnézem ezt, ilyen számmal még nem találkoztam.

Volt egy ilyen kérdés, ami viszont valóban egy visszatérő volt – ha megengedik, akkor ezt egy blokkban válaszolnám meg – a gyermekétkeztetés kiterjesztésével kapcsolatos finanszírozás, hogy a bölcsődei, óvodai gyermekétkeztetésnek a kiterjesztésére honnan lesz fedezet, illetve lesz-e erre fedezet? Itt szerintem fontos az, hogy ez a finanszírozási rendszer 2014-ben teljesen megváltozott, és egy feladatalapú finanszírozás lépett életbe, ami egyébként az önkormányzatok számára a korábbinál lényegesen kedvezőbb, erről kevés szó esik, de ez így van. És ha megnézik azt, hogy mekkora összeget fordítottunk a gyermekétkeztetésre, akkor ez a szám 2010-ben 29 milliárd forint volt, ehhez képest 2015-re 58 milliárd forintra emelkedett. Most ha hozzávesszük ezt a plusz 3,5 milliárd forintot, 62 milliárd forintot fordítunk az év

közbeni gyermekétkeztetésnek a finanszírozására, jövőre pedig közel 70 milliárd forintot fogunk erre a célra fordítani mondjuk, a 28 milliárdhoz képest úgy, hogy alapvetően a gyermeklétszám nem nőtt. Ebből is látszik, hogy az önkormányzatok vállára nem pluszterheket tettünk, hanem elvettünk az ő vállukról pluszterheket. A feladatalapú finanszírozás egyébként praktikusán úgy működik, hogy az önkormányzatok az adóerő-képességének függvényében kapnak a központi költségvetéstől támogatást, tehát igényelniük kell a gyermekétkeztetéssel kapcsolatos támogatásokat, és ezt fogják a központi költségvetésből megkapni. *(Szabó Timea folyamatos közbeszólásai.)*

Én azt tudom javasolni, hogy most szeptember 1-jétől indul be ez a rendszer, ez a kibővült gyermekétkeztetési kör. És úgy látom, nagy figyelemmel kísérik úgyis mindig, hogy pontosan mi, hogy történik, és hogy milyen számok vannak –, úgyhogy minden bizonnyal lesz lehetőségük arra, hogy ha azt tapasztalják, hogy valahogy nem kapja meg az önkormányzat a kellő támogatást ehhez, vagy aránytalan terheket okoz az önkormányzatoknak, akkor bizonyára ezt jelezni fogják önök is, és hozzánk is el fog jutni. Én azért itt hangsúlyoznám, hogy szerintem ne felejtsük el, hogy ez kikről szól, ez a gyerekekről szól, illetve a szülőkről. Rugózhatunk itt azon, hogy találjunk mindenképpen valamit, amibe bele lehet kötni, hogy a bölcsődés és óvodáskorú gyermekek 90 százaléka ingyenesen fog étkezni; én látom, hogy erre hihetetlen nagy energiákat fektetnek, hogy ebben is ugyan találjunk már valamit, ami nem jó, hajrá! Szerintem ennek örüljünk inkább, és közösen mondjuk már ki, hogy ez egy jó dolog, és egyébként pont azok, akik azt mondják, hogy fontos az, hogy Magyarországon egyetlen gyermek se éhezzen, akkor ismételten azt mondom, hogy ha valami hozzájárul ehhez, az éppen ez, és a családok válláról vesszük le a terheket, most éppen ezért az önkormányzatokat kezdtük el sajnálni.

Még egy kérdése volt, ha jól látom. *(Szabó Timea folyamatos közbeszólása.)*

ELNÖK: Én azt szeretném kérni, miután most lezártuk a vitát, államtitkár asszonynak megadtuk a válasza a lehetőséget, akkor kérem, hogy tartsuk ezt tiszteletben, és várjuk az államtitkár asszony szavát.

VERESNÉ NOVÁK KATALIN államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Én általánosan beszéltem, nem hiszem, hogy azt mondtam, hogy Szabó képviselő asszony valamit állít, én az ön minden kérdésére egyébként azt hiszem, hogy igyekeztem becsülettel válaszolni. Mert, ha most odafigyel, még az utolsóira is válaszolnék, de nem tudom, hogy az érdeklő-e? És egyébként pedig általánosan mondtam azt, hogy úgy látom, hogy van egy ilyen törekvés, mert olvasom én is a különböző képviselőknek a különböző megnyilatkozásait, és követem azt, hogy ki mit lát ebben éppen negatívnak – nem önre személyesen vonatkozott ez a megjegyzés, bízom benne, hogy nem értette félre.

Az utolsó kérdése a kapcsolati erőszak problematikájára vonatkozott, ezt egy nagyon fontos kérdésnek tartom, valóban a mi államtitkárságunkhoz tartozik ennek a kérdésnek a kezelése. Az, hogy egy önálló büntetőjogi tényállás lett a kapcsolati erőszaknak a kérdésköre, az éppen ennek a kormányzatnak az eredménye. Én azt gondolom, hogy beszélhetünk arról is, hogy ezzel kapcsolatban még milyen változásokat látnak szükségesnek. Én ismerem az egész ellátórendszert, azt hiszem, hogy többször, vagy sokszor megyek le kifejezetten ezekre a helyszínekre, ahol a krízishelyzetben lévő családok vannak, és megnézem, hogy hogy működik, és beszélek az üzemeltetőkkel, fenntartókkal. Mi támogatjuk az egész ellátórendszernek a működését, illetve az országos krízis intervenció 24 órás telefonközpontnak a

működését, ugyanúgy nem véletlen állunk szemléletformáló, figyelemfelkeltő kampányok mögé is, és finanszírozzuk ezeket.

Az, hogy ha többet beszélünk erről a kérdéstről, az éppen annak is a jele, hogy nem söpörjük a szőnyeg alá azt, hogy létezik ez a probléma, igen van kapcsolati erőszak, és kimondom – ahogy korábban is kimondtam, kimondom itt is –, hogy mi ebben az ügyben egy az egyben az áldozatok oldalán állunk. *(Szabó Timea közbeszólásai.)* És nem mondom, hogy ez egy olyan ügy, ahol még ne lehetne javítani, vagy nem lennének még előttünk kihívások; de ha építő jellegű javaslatok vannak, én azokat szívesen veszem. Én nem vagyok országgyűlési képviselő, most a saját nevemben tudok nyilatkozni, azt tudom, hogy ha építő jellegű javaslatok vannak, akkor ezeket személyesen is természetesen örömmel veszem. Mi folyamatosan dolgozunk, az áldozatokkal is egy folyamatos kapcsolatban vagyunk, beszélünk velük, és úgy látom, hogy mindaz, amit egyébként az országos bírói hivatal elnökével, s a többi, tudnám sorolni, hogy hány olyan fórumon fordultunk meg, ahol apró lépésekkel is, de mindenhol azért teszünk, hogy ezeknek az eleve krízishelyzetben lévő embereknek a kiszolgáltatottsága ne növekedjen, hanem lehetőség szerint csökkenjen. Bízom benne, hogy minden kérdésére sikerült válaszolnom. *(Szabó Timea: Csak a kérdéseimre nem válaszolt, hogy az áldozatoknak maguknak kell jelezni a bántalmazást.)* Én erre is válaszoltam, ugyanis erre is azt mondtam, hogy amennyiben az önálló büntetőjogi tényállást elfogadtuk, és azt mondtam, hogy amennyiben ennek a javításával kapcsolatban konkrét javaslatok vannak, ezekről is tudunk majd beszélni.

Révész képviselő úrnak a kérdéseire vagy kommentárjai reagálva, vettem ezt a jelzést. *(Közbeszólások.)*

ELNÖK: Képviselőtársaim, figyeljünk már oda államtitkár asszonyra! *(Korózs Lajos alelnök: Csak én figyelek.)*

VERESNÉ NOVÁK KATALIN államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Én sorban haladok. *(Korózs Lajos alelnök: Mondom, én figyelek.)* Ez már nagy siker. *(Kovács Sándor: Majd sorra kerül, volt már kormányon is.) (Derűltség.)*

Révész képviselő úrnak a gyerek számmal kapcsolatos észrevételeit is vettem és ismerem is részben – a megszűnő munkahelyek kapcsán is –, nekünk van is konkrétan az asztalon egy ezzel kapcsolatos hasonló tartalmú javaslatunk, úgyhogy meglátjuk, hogy mire jutunk vele. Ami a fiatalok lakáshoz, otthonhoz jutását illeti, ott valóban azt hiszem, hogy ez egy nagyon fontos kérdés, és bízom benne, hogy a CSOK-kal megfelelő választ fogunk rá adni, legalábbis nagy részben.

Tapolczai képviselő úrnak a kérdésére válaszolva, itt már röviden említettem a koragyermekkorai intervenciónak a fontosságát, amire képviselő úr is felhívta a figyelmet, én azt hiszem, hogy valóban ez egy olyan kérdés, amivel kiemelten kell foglalkoznunk. Az, hogy egy 3 év alatti gyermek, ha nem teljesen egészséges, akkor ott a család, milyen segítséget kap, hova tud fordulni, hogy tudjuk azt garantálni, hogy ennek a gyermeknek az életútját végigkövessük, és azt, hogy mindvégig van valaki, aki fogja a kezüket és megfelelő támogatást ad ezeknek a családoknak. Az, hogy legyenek a szakértői bizottságokban olyan, valóban ehhez a korosztályhoz értő szakemberek, akik a gyermekek megfelelő kiszűrésében és megfelelő helyre való irányításában segítenek, azt hiszem, hogy ez fontos, hogy ezen a téren még több energiát mozgósítsunk, ezt meg is tesszük; ebben az ügyben a védőnőknek a szerepe is nélkülözhetetlen, így órájuk is kiemelten kívánunk támaszkodni, illetve a bölcsődéknek a szerepe az szintén fontos.

Fontosnak tartom azt, amire képviselő úr felhívta a figyelmet, ez az információhoz jutás. Ez éppen részben erről szól, hogy az érintett szülőket – akár ebben a tekintetben, akár ezt általánosságban is mondhatom, az egyik legfontosabb dolog –, hogy a megfelelő információkhoz, közérthető, érthető információkhoz juttassuk minden tekintetben.

Azt kérdezte, hogy egyébként ezek a kérdések és a fogyatékkal élők információval való ellátásának a kérdése kihez tartozik. Most mondhatom azt, hogy ez részben a szociális és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkársághoz, részben az egészségügyi államtitkársághoz, mindenképpen a mi minisztériumunkhoz, és mindenképpen nekem is van érintettségem, úgyhogy, amit konkrétan javasolt képviselő úr, itt is azt tudom ígérni, hogy megnézzük, tudunk-e ebben az egészen konkrét ügyben – ön által felvetett ügyben – előrelépni.

Ami pedig az életkezdéssel kapcsolatos egyéb támogatásokat illeti, itt is tettem már említést a házassági adókedvezménynek a most bevezetésre kerülő rendszeréről, illetve a családok otthonderemtési kedvezményéről, illetve gyakorlatilag a diplomás, de az is kifejezetten a fiatalabb korosztályoknak a gyermek vállalásánál nyújtott kiemelt támogatást.

És elérkeztünk Korózs képviselő úr kérdéseire. *(Derültség.)* Igyekszem a pattogós kérdésekre pattogós válaszokat adni.

Elégedett vagyok-e az ócsai történettel? Én azt mondom, hogy elégedett vagyok azzal, hogy a devizahitelek problémáira komplex megoldásokat kívánunk nyújtani és nyújtottunk is. Az, hogy kilakoltatási moratóriumot vezettünk be, hogy a bankok elszámoltatásában léptünk előre, hogy bevezettük a forintosítást, és hogy igyekszünk ezeknek az embereknek konkrét, kézzelfogható segítséget nyújtani, ez szerintem nagyon fontos. Az ócsai lakópark is ennek az egyik eszköze volt.

Arra is rákérdezett, hogy elégedett vagyok-e vagy mit gondolok a rokkantnyugdíjrendszer felülvizsgálatával. Azt gondolom, ez egy rendkívül nagy feladat, nagyon komoly kihívás elé állít bennünket is, és én úgy látom, hogy jól haladunk ebben a tekintetben.

Volt egy olyan kérdése is képviselő úrnak, hogy mit gondolok a „férfiak 40” bevezetéséről - nem értek vele egyet. *(Dr. Molnár Ágnes: Helyes.)*

Megkérdezte, hogy a korkedvezményes, korengedményes nyugdíj esetleges visszavezetésével egyetért-e - nem értek vele egyet. *(Dr. Molnár Ágnes: Helyes.)*

Azt kérdezte, hogy az idősügyi stratégia és cselekvési terv hogyan áll. Az idősügyi stratégia jelenleg is hatályban van, tehát ez egy most is hatályos stratégia, és meg kell nézmem, hogy van-e bármilyen elmaradásunk a beszámolóval kapcsolatban; ígérem, hogy erre választ fogok önnek adni.

Az Idősügyi Titkárság megszüntetésével kapcsolatban azt tudom mondani, hogy igaz az, hogy Idősügyi Titkárság nincs, de bizonyára tudja, hogy van az Idősek Tanácsa, amely az Idősügyi Tanács névváltoztatásával alakult, ugyanazzal a körrel; illetve éppen ma ülésezett az emberi jogi munkacsoportnak az idősek jogaiért felelős munkacsoportja, ahol szintén az időseket érintő kérdésekkel foglalkozunk.

Kovács képviselő úr kérdésére, ami a munkaerő-piaci helyzettel és a létbizonytalansággal függött össze: itt ismét azt tudom mondani, amit már korábban említettem. Ennek alapvetően két eleme van, amivel a fiatalok létbizonytalanságát, illetve a munkaerőpiaccal kapcsolatos bizonytalan helyzetét igyekszünk elsődlegesen orvosolni. Az egyik a munkahelyvédelmi akció, amely arról szól, hogy támogatást nyújtunk a munkaadóknak, hogy ha fiatal és kiemelten ha pályakezdő fiatal munkatársakat alkalmaznak. A másik pedig az ifjúsági garanciaprogram, ami pedig egy nagyon jelentős európai uniós forrásból éppen azoknak a fiataloknak az

álláskeresőket vagy továbbképzésüket támogatja, akik huzamosabb ideje álláskeresőek vagy huzamosabb ideje nincs valamilyen munkájuk.

Szél Bernadett képviselő asszony érdeklődését külön köszönöm. Igyekszem az ő kérdéseire is válaszolni. Az első arra vonatkozott, hogy a bölcsődei dolgozók bérhelyzetének a rendezésével kapcsolatban mi a véleményem. Én azt hiszem, hogy nagyon fontos; nagyon fontos az, hogy ne csak erkölcsileg, hanem anyagilag is becsüljük meg a bölcsődében dolgozókat is, hiszen a legkisebb gyermekeinket bízunk rájuk. A szociális életpálya kialakítása felöleli a bölcsődei dolgozók körét is, és minden, gyakorlatilag szakmai munkát végző van benne jelenleg valóban, és a szociális pályán dolgozók bérhelyzetének a javítása érdekében vezettük be az ágazati bérpótlékot, amely a szociális életpálya kialakításáig eltelő időszakban szolgálja azt, hogy valamilyen többletjuttatáshoz jussanak az ezen a nagyon fontos területen dolgozó munkatársak is.

A második kérdése az volt, hogy az óvodai férőhelyhiányok hogy vannak, illetve a rugalmas rendszer felállításával, családi napközikkal kapcsolatban mi a véleményem. Egyrészt, ahogy ezt már említettem egy korábbi válaszomban, országosan elmondhatjuk azt, hogy most már több a férőhely, mint a gyermek; fontos az, hogy valóban, ez helyi szinten is így legyen. És én egyetértek teljesen képviselő asszonnyal abban a vonatkozásban, hogy fontos az, ne csak bölcsődék legyenek; nem is minden településnek kötelezettsége, hogy bölcsődét üzemeltessen. Itt jelenleg is működik a családi napközik rendszere, illetve ők jelenleg is be tudnak lépni. Azzal, hogy bevezetjük a hároméves kortól kötelező óvodáztatást, így nyilvánvalóan az óvodák átveszik bizonyos értelemben a családi napközik szerepét, hiszen három év feletti gyermekek is járnak jelenleg családi napközibe, ez innentől leszükül a három év alatti korosztályra a kötelező óvodáztatás bevezetésével. Teljesen egyetértek abban, hogy szükség van olyan rugalmas rendszereknek a kialakítására, ami az óvodánál kevesebb minimumfeltétellel és rugalmasabb módon ad lehetőséget arra, hogy egy dolgozni vágyó vagy dolgozni kényszerülő édesanya el tudja helyezni napközben a gyermekét a bölcsődében.

Bízom benne, hogy a bölcsődei-óvodai étkeztetés finanszírozásával kapcsolatos kérdést az előbb meg tudtam válaszolni. *(Dr. Szél Bernadett bólogat.)*

Az utolsó kérdése arra vonatkozott, hogy a nők helyzetével mi a mi álláspontunk. Megmondom önnek őszintén, hogy én minden értelmes párbeszédnek híve vagyok. Az ilyen hecckampányok és különböző akciók, amikor minden előzetes jelzés nélkül eljönnek a minisztériumba, kamerákkal felfegyverkezve, és akkor ott rá akarnak engem venni, hogy mindenféle papírokat én ott helyben írjak alá, ez számomra komolytalan. Az a baj, hogy én eddig önt tényleg komolyan vettem ebben az ügyben, és azt hittem, hogy tényleg az ügy érdekli. Megmondom őszintén, ha ilyen eszközökkel élünk, szerintem ez árt az ügynek. Én azt mondom, hogy nagyon szívesen, volt is erre alkalom, a jövőben is nyitott vagyok minden tartalmi, érdemi, értelmes párbeszédre. De az ilyen ügyek szerintem kifejezetten ártanak.

Az eseti bizottság felállításával kapcsolatban is elmondtam önnek személyesen is a véleményemet, ezt meg tudom erősíteni. Én támogatom egy ilyen eseti bizottságnak a létrehozását, és bízom benne, hogy ebben az ügyben a parlament is előre fog lépni.

Molnár képviselő asszonynak a kérdésére válaszolva: a Nemzeti Tehetség Program kérdését vetette fel. Ezt külön köszönöm, mert azt hiszem, ez egy olyan fontos ügy, amiről talán kevesebbet beszélünk. *(Szabó Tímea távozik az ülésről.)* Ez egy olyan jelentős összegű forrás, hiszen az idei költségvetésben 2,8 milliárd forintról beszélünk, ami valóban a tehetségek megtalálását, felkarolását és támogatását szolgálja, és nagyon fontos eleme az, hogy ebből 1,4 milliárd forint az szja-

befizetésekből, tehát az adó 1 százalékokból származik, és ezt egészítette ki egyébként a központi költségvetés további 1,4 milliárd forinttal, és így lett 2,8 milliárd forint. Valóban, a tehetségek felkarolását és konkrét gondozását tűztük zászlónkra. Gondolhatnak itt az országos tudományos diákköri konferenciától a TDK-műhelyeken át a különböző köznevelési tehetséggondozó programokon át a szociálisan nehéz helyzetben lévő tehetséges roma gyerekek felkarolásáig. Azt hiszem, szintén fontos ebben az ügyben az, hogy létezik egy Nemzeti Tehetségügyi Koordinációs Tanács, ahol nemcsak a civilek, de a Magyar Tudományos Akadémia vagy éppen még a parlament Kulturális bizottságának az elnöke is képviselteti magát, tehát egy széles szakmai körben vitatjuk meg a Nemzeti Tehetség Program felosztásának a különböző eszközeit, illetve ott születik javaslat arra vonatkozóan, hogy milyen célokra fordítsuk ezeket a forrásokat. Bízom benne, hogy ezzel tényleg minél több gyereket tudunk elérni, és természetesen erről rendre be is számolunk itt az Országgyűlés előtt is egyébként.

A közétkeztetési program tapasztalatairól, azt gondolom, itt egyelőre még csak részleges tapasztalataink tudnak lenni, amelyek mindenképpen jók. Erre vonatkozóan már voltak utalások a Mintamenza-programra is, hiszen a Mintamenza-program az alapja tulajdonképpen a közétkeztetési rendeletnek. Én úgy látom, ahol bevezették a közétkeztetési rendeletet, ott idővel a gyerekek megszeretik ezeket az egészséges ételeket, elfogadják, sőt még adott esetben a szüleikkel is elfogadtatják vagy megismertetik az egészségesebb ételeket. Én ezt nagyon komoly és nagyon fontos lépésnek tartom, hogy sikerült elérnünk azt, hogy tényleg rendeleti szinten rögzítsük azt, akár olyan apróságokra gondolunk, hogy biztosítsanak vízvételi lehetőséget a gyermekek számára, hogy napközben bármikor ivóvízhez juthassanak, és ne cukrozott üdítőket kapjanak. Az, hogy kizárjuk a konyhákból a mesterséges ételízesítőket, hogy ne leveskockából főzzék a leveseket, vagy hogy ne porból készüljön az a krumplipüré, azt hiszem, ez mindannyiunk érdeke, hogy ne ilyen ételeket kapjanak a gyermekeink. Úgyhogy én nagyon bízom abban, hogy ez a nagyon szigorú és egyébként ilyen értelemben nem a családok, hanem az érintettek oldaláról adott esetben ellenkezést is kiváltó rendelet végül be fogja váltani a hozzáfűzött reményeket. De ha már elhangzott az a kérdés, hogy mennyi idő után lesznek ennek tapasztalatai, én azt mondom, hogy ötven-hatvan év múlva fogjuk tudni azt mondani, hogy azok a gyerekek, akik már ennek megfelelően étkeztek, fognak-e olyan nagy számú szív- és érrendszeri megbetegedésben szenvedni, mint ami egyébként a magyar népességre nemzetközi összehasonlításban is jellemző.

Végül elnök asszonymak a kérdésre válaszolva. Szintén egy nagyon fontos területnek tartom az önkéntességet. Itt van az iskolai közösségi szolgálat, amit szerintem sokan összetévesztenek, ez nem önkéntesség, hiszen ez kötelező, és a kötelező nem lehet önkéntesség. De tény az, hogy az iskolai közösségi szolgálat az az önkéntesség előszobája, itt adunk egy lehetőséget a középiskolás fiataloknak, hogy megtapasztalják azt, hogy milyen ilyen önkéntes jellegű munkában részt venni. Először húzzák egyébként a szájukat, de utána az a tapasztalatunk, hogy rendre kedvező visszaigazolásokot adnak, és megerősítik azt, hogy ez egy nagy élmény volt számukra.

Amit mi még az önkéntesség terén fontosnak tartunk, az nem a közösségi szolgálat, hanem az egyéb önkéntes tevékenységnél a kereslet és a kínálat összehozása egymással. Tehát segítsünk abban, hogy minél kevésbé forduljon az elő, hogy valaki szeretne önkéntes munkát végezni, de nem talál erre megfelelő lehetőséget, vagy valaki önkénteseket keres, és nem talál megfelelő jelentkezőket rá. Éppen ezért fogunk épp a közeljövőben elindítani egy olyan honlapot, ami kifejezetten egy önkéntes honlap lesz, és segít abszolút felhasználóbarát módon a keresőknek és a

kínálóknak abban, hogy jobban egymásra találjanak, tehát az önkéntes kultúrának a fejlesztése és minél nagyobb meghonosítása Magyarországon az valóban célkitűzésünk.

Bízom benne, hogy mindenkinek a kérdésére sikerült válaszolnom; az, hogy kielégítően-e, vagy nem, azt pedig majd eldönti mindenki. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük az államtitkár asszony beszámolóját, és én úgy gondolom, hogy kimerítően igyekezett nekünk válaszolni minden kérdésünkre.

Ezt a napirendi pontot lezárom.

Egyebek

Az utolsó napirendünk az egyebek. Nem tudom, hogy képviselőtársaimnak van-e bármilyen jelzése. *(Nincs jelzés.)* Én szeretnék egy dolgot elmondani előzetesen. Várhatóan május 7-én, csütörtökön lesz a következő bizottsági ülésünk. Ezt azért mondom, hogy képviselőtársaim erre így készüljenek.

Az ülés berekesztése

Köszönöm szépen, a bizottsági ülést lezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 16 óra 02 perc)

Dr. Kovács József
a bizottság alelnöke

Dr. Bene Ildikó
a bizottság alelnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Prin Andrea és Turkovics Istvánné